

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ι. ΓΕΝΙΚΑ

Οι σύγχρονες τάσεις σχεδιασμού και διαμόρφωσης της πολιτικής περιβάλλοντος και των άλλων πολιτικών σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο, καθώς και η ανάγκη αποτελεσματικής άσκησης των πολιτικών αυτών δημιουργούν νέους προσανατολισμούς και επιβάλλουν εμπεριστατωμένη αντιμετώπιση και τεκμηριωμένη ανάλυση των σύγχρονων προβλημάτων που έχουν επίπτωση στην ποιότητα της ζωής. Τα προβλήματα αυτά είναι όλο και περισσότερο αλληλένδετα μεταξύ τους και αυτό επηρεάζει τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάζονται, διαμορφώνονται και ασκούνται οι νέες πολιτικές.

Το θαλάσσιο περιβάλλον αποτελεί πολύτιμη κληρονομιά που πρέπει να προστατεύεται, να διαφυλάσσεται και, εφόσον είναι εφικτό, να αποκαθίσταται ώστε τελικά να διατηρείται η βιοποικιλότητα και να εξασφαλίζεται η πολυμορφία και η δυναμική του.

Ωστόσο σήμερα το θαλάσσιο περιβάλλον αντιμετωπίζει σειρά απειλών που ενδέχεται να προκαλέσουν μη αναστρέψιμες και δυσανάλογες μεταβολές στα θαλάσσια οικοσυστήματα, με ευρύτερες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Στις απειλές αυτές περιλαμβάνονται οι επιπτώσεις της αλλαγής του κλίματος, ο αντίκτυπος στην αλιεία, οι πετρελαιοκηλίδες, ο ευτροφισμός, η ρύπανση από απορρίψεις επικίνδυνων ουσιών. Ιδίως όμως η αλλαγή του κλίματος και οι αλιευτικές δραστηριότητες αποτελούν δύο από τις πλέον σημαντικές πιέσεις που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον.

Μεταξύ των επιπλέον δυσκολιών συγκαταλέγονται οι θεσμικοί φραγμοί που παρεμποδίζουν τη βελτίωση της προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Ευρώπη καθώς και σοβαρά κενά στους τομείς της πληροφόρησης και των γνώσεων. Η παρτηρούμενη υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και η αντίστοιχη απώλεια οικολογικού κεφαλαίου θέτει σε κίνδυνο την παραγωγή πλούτου και τη δημιουργία ευκαιριών απασχόλησης από τις θάλασσες.

Το θαλάσσιο περιβάλλον δεν ακολουθεί τα υφιστάμενα γεωπολιτικά σύνορα. Είναι ως εκ φύσεως διασυνοριακό και κατά συνέπεια απαιτεί συνεργασία και κοινές αρχές. Με αυτές τις συνθήκες, είναι καταδικασμένη κάθε προσπάθεια να αντιμετωπισθεί το θαλάσσιο περιβάλλον αποκλειστικά και μόνο σε εθνικό επίπεδο.

Τα κράτη που γειτονεύουν με κάποια θαλάσσια περιοχή θα μπορούσαν να καταλήξουν σε διαφορετικά συμπεράσματα όσον αφορά τις προσεγγίσεις, τις διαγνώσεις και τα προγράμματα των μέτρων που θα πρέπει να διαμορφωθούν, ανεξάρτητα από την ενότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Τα κράτη μπορεί να κινηθούν προς διαφορετικές ή ακόμη και αντιφατικές κατευθύνσεις, με διαφορετικές προθεσμίες για την ανάληψη της επιβεβλημένης δράσης, με συνέπεια η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος να αποδειχθεί αναποτελε-

σματική. Το αποτέλεσμα θα μπορούσε να είναι να μην επιτευχθεί καμία βελτίωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Κατά καιρούς έχουν θεσπισθεί, διάφορα μέτρα, στο πλαίσιο άσκησης τομεακών πολιτικών, τόσο σε επίπεδο κοινοτικό όσο και σε εθνικό επίπεδο, με στόχο τον έλεγχο των δυσμενών επιπτώσεων στο θαλάσσιο περιβάλλον. Ωστόσο τα μέτρα αυτά, λόγω του διάσπαρτου και αποσπασματικού τους χαρακτήρα, αποδείχθηκε ότι δεν επαρκούν για ουσιαστική και αποτελεσματική προστασία.

Αν και πολλά από τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν αναπτύξει εθνικά μέτρα για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και συνεργάζονται ενεργώς στο πλαίσιο των αντιστοίχων διεθνών συμφωνιών, η επίτευξη προόδου έχει παρεμποδιστεί επειδή τα εθνικά μέτρα δεν επηρεάζουν τις δραστηριότητες άλλων χωρών που συννορεύουν με αυτά σε κάποια θαλάσσια περιοχή καθώς και επειδή η διεθνής συνεργασία, ιδίως στο πλαίσιο των περιφερειακών θαλάσσιων συμβάσεων, οδήγησε σε διφορούμενα αποτελέσματα λόγω της έλλειψης μηχανισμών επιβολής και ελέγχου της αντίστοιχης νομοθεσίας εκ μέρους των ως άνω οργανισμών.

Έτσι η επιτακτική ανάγκη για μια συνολική και ολοκληρωμένη πολιτική η οποία να εστιάζεται στην προστασία θαλάσσιου περιβάλλοντος, οδήγησε στην υιοθέτηση της οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Η οδηγία 2008/56/ΕΚ αφορά αποκλειστικά και μόνο αυτό που δεν μπορούν να επιτύχουν ικανοποιητικά τα κράτη - μέλη χωριστά, δηλαδή την καθιέρωση ενιαίου πλαισίου για ολόκληρη την ΕΕ, μέσω του οποίου να είναι δυνατή η αποτελεσματικότερη προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Γενικός στόχος της θέσπισης αυτής της οδηγίας είναι η προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και η διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Το υψηλό επίπεδο προστασίας που παρέχει στο θαλάσσιο περιβάλλον η κοινοτική οδηγία είναι καθοριστικής σημασίας για να εξασφαλισθεί η πλήρης αξιοποίηση του οικονομικού και κοινωνικού δυναμικού των θαλασσών. Παράλληλα η οδηγία συνεισφέρει σημαντικά στην ναυτιλιακή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την πλήρη αξιοποίηση του υφιστάμενου δυναμικού για την ανάπτυξη θαλάσσιων δραστηριοτήτων με περιβαλλοντικά βιώσιμες μεθόδους.

Με την οδηγία καθιερώνεται ένα κοινό πλαίσιο για την ΕΕ εντός του οποίου είναι δυνατή η αντιμετώπιση των κοινών προκλήσεων θεσπίζοντας παράλληλα κοινές αρχές και προσεγγίσεις για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Αφήνονται μεγάλα περιθώρια για τη λήψη αποφάσεων σε εθνικό επίπεδο, καθώς και για τον περιφερειακό συντονισμό. Η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων σε περιφερειακό επίπεδο και ο σχεδιασμός και η υλοποίηση των απαιτούμενων μέτρων για την επίτευξη των ως άνω στόχων και, ως εκ τούτου, της ικανοποιητικής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος για κάθε θαλάσσια περιφέρεια, επαφίεται στο καθεστώς κυριαρχίας και δικαιοδοσίας των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος της οδηγίας -πλάισιο για τη θαλάσσια στρατηγική είναι να αποκατασταθεί η οικολογική υγεία των θαλασσών της Ευρώπης επιτυγχάνοντας και διατηρώντας την «καλή περιβαλλοντική τους κατάσταση» ως το 2021. Δεδομένων των διαφορών όσον αφορά τις συνθήκες και

τα προβλήματα του θαλασσίου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθιερώνονται συγκεκριμένες θαλάσσιες ευρωπαϊκές περιφέρειες βάσει γεωγραφικών και περιβαλλοντικών κριτηρίων. Έτσι εξασφαλίζεται ένα ολοκληρωμένο πολιτικό πλαίσιο στο οποίο λαμβάνονται υπόψη όλες οι πιέσεις και οι επιπτώσεις ενώ παράλληλα καθορίζονται σαφείς και επιχειρησιακές δράσεις με στόχο την αποτελεσματικότερη προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος..

Η οδηγία για τη θαλάσσια στρατηγική καλύπτεται από το έκτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον που εγκρίθηκε το 2002 και αποτελεί τον περιβαλλοντικό πυλώνα της θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΑΞΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΑΠΕΡΝΟΥΝ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με το προωθούμενο νομοσχέδιο ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η οδηγία 2008/56.

Το σχέδιο νόμου διέπεται από την βασική διαπίστωση: ότι για τη διαμόρφωση ενιαίας πολιτικής προστασίας απαιτείται ένα σύνολο θεσμικών μέτρων και παρεμβάσεων, καθώς και οι κατάλληλες διοικητικές δομές και διαδικασίες, ώστε να ενισχυθεί ο παρεμβατικός ρόλος της Πολιτείας στην επίλυση διοικητικών δυσλειτουργιών που καθλώνουν τη διαμόρφωση και άσκηση αποτελεσματικών πολιτικών για τη θάλασσα.

Έτσι η αποτελεσματική προστασία της θάλασσας προϋποθέτει τη διασφάλιση του αναγκαίου οριζοντίου συντονισμού των εμπλεκόμενων δημόσιων φορέων στο πλαίσιο επίτευξης των στόχων που επιβάλλει η κοινοτική Οδηγία και οι εθνικές ανάγκες.

Άλλο βασικό στοιχείο που αποτελεί και το εστιακό σημείο του νομοσχεδίου είναι η επίτευξη της καλής κατάστασης του θαλασσίου περιβάλλοντος έως το 2021. Μέσα από κοινούς στόχους και αρχές ορίζονται θαλάσσιες περιφέρειες που αποτελούν μονάδες διαχείρισης, επιτρέποντας την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών. Για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, καλείται η χώρα να εκπονήσει μια θαλάσσια στρατηγική προστασίας και διαχείρισης η οποία πρέπει να αντανάκλα τις συνολικές προοπτικές της αντίστοιχης θαλάσσιας υποπεριοχής. Κατά την διαμόρφωση και ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών, είναι αναγκαία η ενεργός συνεργασία μεταξύ κρατών - μελών καθώς και με τρίτες χώρες.

Η θαλάσσια στρατηγική θα κορυφωθεί με την θέσπιση και εφαρμογή προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Κατά την ανάπτυξη των θαλάσσιων στρατηγικών, η χώρα αναπτύσσει δραστηριότητες στο πλαίσιο των ήδη υφιστάμενων συμβάσεων για τις περιφερειακές θαλάσσιες -Σύμβαση της Βαρκελώνης για τη Μεσόγειο Θάλασσα, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 855/1978 (Α' 235), καθώς και τα Πρωτόκολλα της Σύμβασης αυτής και ειδικότερα τα Πρωτόκολλα 1,2 που αφορούν στην πρόληψη της ρύπανσης της Μεσογείου από απορρίψεις πλοίων και αεροσκαφών και στην πρόληψη της ρύπανσης της Μεσογείου από πετρέλαιο και επιβλαβείς ουσίες και έχουν κυρωθεί με τον ίδιο νόμο (ν. 855/1978) και τα Πρωτόκολλα 3 και 4 που αφορούν στην προστασία της Μεσογείου από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές και στις ειδικά προστατευόμενες περιοχές της Μεσογείου και έχουν κυρωθεί με τον ν.1634/1986 (Α' 104). Στο στάδιο

κύρωσης βρίσκονται ακόμα δύο Πρωτόκολλα, ένα τροποποιητικό Πρωτόκολλο σχετικά με τις ειδικά προστατευόμενες περιοχές της Μεσογείου και το Πρωτόκολλο 5, σχετικά με τη ρύπανση από την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση της υφαλοκρηπίδας, του βυθού και του υποβυθίου της.

Η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, είναι αναγκαία και διασφαλίζεται μέσα από τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου.

Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), χαράσσει και εκφράζει εθνικά την περιβαλλοντική πολιτική η οποία αποτελεί παράγοντα αξιολόγησης των άλλων τομεακών εθνικών πολιτικών.

Για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου και την υλοποίηση των στόχων και των γενικών κατευθύνσεων της οδηγίας, απαιτείται ο προσδιορισμός των αναγκαίων διοικητικών δομών, κανόνων και διαδικασιών, που θα διασφαλίσουν τον απαιτούμενο συντονισμό των πολιτικών σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης. Κινητήριος μοχλός για την υλοποίηση αυτών των στόχων είναι η συμμετοχή ενεργού και ενημερωμένου κοινού στη διαδικασία σχεδιασμού και λήψης των πολιτικών αποφάσεων.

Το νομοθέτημα αυτό αποτελεί μια σημαντική τομή στο εθνικό δίκαιο διότι για πρώτη φορά συστηματοποιούνται και ορθολογικοποιούνται δράσεις και πολιτικές για την επίτευξη αποτελεσματικής προστασίας και διαχείρισης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Εκφράζει την απαίτηση για τη διαμόρφωση μιας ενιαίας και αυτόνομης πολιτικής προστασίας της θάλασσας η οποία αποτελεί παράγοντα αξιολόγησης των άλλων τομεακών πολιτικών που δραστηριοποιούνται στη θάλασσα.

Το περιεχόμενο αυτού του νομοσχεδίου συντίθεται από τα ακόλουθα δύο μέρη:

1. Το μέρος Α', με το οποίο γίνεται ενσωμάτωση της κοινοτικής οδηγίας 2008/56/ΕΚ στο Εθνικό Δίκαιο. Αποτελείται από το Κεφάλαιο Α', στο οποίο αναφέρονται γενικές διατάξεις, το Κεφάλαιο Β' το οποίο περιλαμβάνει διατάξεις για τις θαλάσσιες στρατηγικές και τη προετοιμασία διαμόρφωσής τους, το Κεφάλαιο Γ' με το οποίο καταρτίζονται τα προγράμματα μέτρων και το Κεφάλαιο Δ' στο οποίο προβλέπονται ρυθμίσεις για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, για την εκπόνηση εκθέσεων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ενημέρωση και συμμετοχή του κοινού.

2. Το μέρος Β', το οποίο περιέχει εθνικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 2007/2/ΕΚ, αποτελείται από το Κεφάλαιο Α' το οποίο αναφέρεται στη σύσταση και στις αρμοδιότητες φορέων και οργάνων, το Κεφάλαιο Β', το οποίο αναφέρεται σε ειδικά μέτρα εφαρμογής της οδηγίας 2008/56/ΕΚ και το κεφάλαιο Γ στο οποίο αναφέρονται οι τελικές διατάξεις.

Ειδικότερα επί των άρθρων του νόμου:

Άρθρο 1

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ότι νόμος εκδίδεται σε συμμόρφωση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ.

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

Το Μέρος Α του νόμου περιλαμβάνει διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας οι οποίες πρέπει υποχρεωτικά να ενσωματωθούν στο εθνικό δίκαιο κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται και να ελέγχεται η ορθή και πλήρης συμμόρφωση με αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2
(άρθρο 1 οδηγίας)
Σκοπός-αντικείμενο

Το άρθρο αυτό αντιστοιχεί στο άρθρο 1 της Οδηγίας. Με τις ρυθμίσεις του νόμου καθιερώνεται πλαίσιο για την ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον, το αργότερο έως το έτος 2021, καθώς και τη συνεχή προστασία, τη διαφύλαξη και την πρόληψη κάθε υποβάθμισής του εν λόγω περιβάλλοντος.

Άρθρο 3
(άρθρο 2 οδηγίας)
Πεδίο εφαρμογής

Ο νόμος ισχύει για όλα τα θαλάσσια ύδατα στην θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, μέχρι τα όρια της περιοχής που καλύπτει η εθνική κυριαρχία ή η δικαιοδοσία της χώρας συμπεριλαμβανομένου της υφαλοκρηπίδας, του βυθού των ως άνω υδάτων και του υπεδάφους. Δεν εφαρμόζεται ο νόμος σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την εθνική άμυνα ή εθνική ασφάλεια, ωστόσο και στην περίπτωση αυτή πρέπει να επιδιώκεται ώστε οι σχετικές δράσεις να είναι συμβατές με τους στόχους του νόμου.

Άρθρο 4
(άρθρο 3 οδηγίας)
Ορισμοί

Το άρθρο αυτό αποβλέπει στον καθορισμό του περιεχομένου των βασικών όρων που διέπουν τον νόμο, «θαλάσσια ύδατα», «θαλάσσια περιοχή», «θαλάσσια στρατηγική», «οικολογική κατάσταση», «καλή περιβαλλοντική κατάσταση», «κριτήρια», περιβαλλοντικός στόχος», Ρύπανση», «περιφερειακή συνεργασία», «περιφερειακή σύμβαση». Οι έννοιες των όρων καθορίζονται με κριτήριο την επιστημονική ακρίβεια και πληρότητα και σύμφωνα με το κοινοτικό κεκτημένο και η διατύπωσή τους επηρεάζει τις κατευθύνσεις ερμηνείας του νόμου.

Άρθρο 5
(άρθρο 4 οδηγίας)
Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές

Η αρμόδια αρχή σε εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το νόμο, λαμβάνει υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα αποτελούν συστατικό στοιχείο της περιοχής της Μεσογείου Θαλάσσης.

Σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του άρθρου, πα-

ρέχεται η δυνατότητα στην αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας επιμέρους περιοχής, να καθορίζει υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υδάτων που μνημονεύονται στην παράγραφο 1. Ο καθορισμός των υποδιαιρέσεων γίνεται με τη διαδικασία και τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 20. Η οριοθέτηση των υποδιαιρέσεων πρέπει να συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου Θαλάσσης:

(i) στο Ιόνιο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας
(ii) στο Αιγαίο Πέλαγος, τα θαλάσσια ύδατα που καλύπτονται από την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Ελλάδας

Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή οφείλει να ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και έχει τη δυνατότητα, μετά την αρχική αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 6 (παρ.2), να επανεξετάζει αυτές τις υποδιαιρέσεις και να τις τροποποιεί με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως ειδικότερα προβλέπεται στο άρθρο 20 του νόμου.

Άρθρο 6
(άρθρο 5 οδηγίας)
Θαλάσσιες στρατηγικές

Η αρμόδια αρχή καταστρώνει, όσον αφορά την αντίστοιχη θαλάσσια υποπεριοχή, θαλάσσια στρατηγική για τα θαλάσσια ύδατα σύμφωνα με το κατωτέρω σχέδιο δράσης το οποίο πρέπει να υλοποιηθεί μέσα σε αυστηρά καθορισμένα χρονοδιαγράμματα:

(α) Προετοιμασία:

(i) αρχική εκτίμηση, της επικρατούσας περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 8

(ii) καθορισμός, της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοιχών υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1

(iii) θέσπιση, σειράς περιβαλλοντικών στόχων, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1

(iv) θέσπιση και υλοποίηση, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική επικαιροποίηση των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1

(β) Προγράμματα μέτρων:

(i) κατάρτιση, το αργότερο έως το 2016, προγράμματος μέτρων με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφοι 1, 2 και 3

(ii) έναρξη της επιχειρησιακής λειτουργίας του προγράμματος που προβλέπεται στο στοιχείο (i) το αργότερο έως το 2018 σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 6.

Λόγω του διασυνοριακού χαρακτήρα του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η αρμόδια εθνική αρχή πρέπει να συνεργάζεται με την αντίστοιχη του κράτους - μέλους για μια συντονισμένη εκπόνηση θαλάσσιων στρατηγικών σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή. Δεδομένου ότι η χώρα μοιράζεται τις θαλάσσιες υποπεριοχές τόσο με άλλα κράτη - μέλη όσο και με τρίτες χώρες, θα πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για στενό συντονισμό με όλα τα άλλα εμπλεκόμενα κράτη μέλη και τρίτες χώρες. Για το συντονισμό αυτόν, θα πρέπει, όταν αυτό είναι πρακτικώς εφικτό και πρόσφορο, να αξιοποιούνται οι θεσμικές

δομές που υφίστανται στις θαλάσσιες υποπεριοχές και ειδικότερα οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες, (Σύμβαση της Βαρκελώνης και τα Πρωτόκολλά της), όπως ορίζονται στο άρθρο 4 (παρ.10) του νόμου και ενδεχομένως άλλες διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες.

Σε περίπτωση που η χώρα έχει σύνορα με άλλο κράτος - μέλος μέσα στην ίδια θαλάσσια υποπεριοχή, όπου η κατάσταση της θάλασσας είναι τόσο κρίσιμη ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, θα πρέπει τα ενδιαφερόμενα μέρη να προσπαθούν να συμφωνήσουν ένα σχέδιο δράσης για την επίτευξη της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων

Άρθρο 7
(άρθρο 6 οδηγίας)
Περιφερειακή συνεργασία

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι σε περίπτωση που η χώρα μοιράζεται τις θαλάσσιες υποπεριοχές τόσο με άλλα κράτη - μέλη όσο και με τρίτες χώρες, θα πρέπει η αρμόδια αρχή να καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για στενό συντονισμό με όλα τα άλλα εμπλεκόμενα κράτη - μέλη και τις τρίτες χώρες. Για το συντονισμό αυτόν, θα πρέπει, όταν αυτό είναι πρακτικώς εφικτό και πρόσφορο, να αξιοποιούνται οι θεσμικές δομές που υφίστανται στις θαλάσσιες υποπεριοχές, και ειδικότερα οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες και οι σχετικές συμφωνίες.

Επιπλέον των ανωτέρω περιφερειακών συμβάσεων πρέπει επίσης να εφαρμόζονται :

α) οι διατάξεις της διεθνούς σύμβασης του Ο.Η.Ε για το Δίκαιο της θάλασσας, που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995, η οποία εκτός των άλλων περιλαμβάνει γενικές υποχρεώσεις ώστε να εξασφαλίζεται ότι οι δραστηριότητες στην επικράτεια ή υπό τον έλεγχο ενός μέρους δεν προκαλούν ζημία πέραν των θαλάσσιων υδάτων του, και να αποφεύγεται η μετατόπιση ζημιών ή κινδύνων από μία περιοχή σε άλλη, ή η μετατροπή ενός είδους ρύπανσης σε άλλο και

β) η Σύμβαση του Ρίο για τη Βιοποικιλότητα, που κυρώθηκε με το ν. 2204/1994, όσον αφορά την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, εξασφαλίζοντας τη διατήρηση και αειφόρο χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας.

Άρθρο 8
(άρθρο 8 οδηγίας)
Αξιολόγηση

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ως πρώτο βήμα στην προπαρασκευή προγραμμάτων μέτρων, η ευθύνη που έχει η αρμόδια αρχή ώστε σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή να διενεργεί α) ανάλυση των γνωρισμάτων ή των χαρακτηριστικών καθώς και των πιέσεων και των επιπτώσεων στα θαλάσσια νερά, εντοπίζοντας τις σημαντικότερες εξ αυτών, και

β) οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης τους καθώς και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Οι αναλύσεις που διενεργούνται στο πλαίσιο εφαρμογής αυτού του άρθρου πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα στοιχεία των αναλύσεων που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και εγχώρια ύδατα τα οποία καλύπτονται από τις διατάξεις του ν.3199/2003 και του π.δ.51/2007, ώστε να προκύπτει μια συνολική εκτίμηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Άρθρο 9
(άρθρο 9 οδηγίας)
Καθορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

Με βάση τις αναλύσεις που διενεργούνται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, προβλέπεται ότι η αρμόδια αρχή ορίζει για τα θαλάσσια νερά μια δέσμη χαρακτηριστικών ιδιοτήτων της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης. Προς τούτο, θα πρέπει να προβλεφθεί η ανάπτυξη κριτηρίων και μεθοδολογικών προτύπων ώστε να εξασφαλίζεται συνέπεια και να είναι δυνατή η σύγκριση μεταξύ θαλάσσιων υποπεριοχών για να διαπιστωθεί η έκταση στην οποία επιτυγχάνεται καλή περιβαλλοντική κατάσταση. Αυτά θα πρέπει να αναπτυχθούν με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων μερών.

Άρθρο 10
(άρθρο 10 οδηγίας)
Καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων

Εφαρμόζοντας, για τη διαχείριση των ανθρώπινων δραστηριοτήτων, μια προσέγγιση βασισμένη στο οικοσύστημα, και παράλληλα επιτρέποντας την αειφόρο χρήση θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών, δίδεται προτεραιότητα στην καλή περιβαλλοντική κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, στη συνέχιση της προστασίας και της διαφύλαξης και στην πρόληψη της υποβάθμισής του.

Στο πλαίσιο αυτό μετά την αρχική αξιολόγηση το επόμενο βήμα για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης είναι η θέσπιση περιβαλλοντικών στόχων και προγραμμάτων παρακολούθησης για συνεχή αξιολόγηση, που να επιτρέπουν την τακτική αξιολόγηση των αντιστοιχών θαλάσσιων υδάτων.

Κατά την εκπόνηση των εν λόγω στόχων και δεικτών, λαμβάνεται υπόψη η συνεχιζόμενη εφαρμογή των ήδη υφιστάμενων περιβαλλοντικών στόχων που έχουν ορισθεί σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο όσον αφορά τα εν λόγω ύδατα.

Άρθρο 11
(άρθρο 11 οδηγίας)
Πρόγραμμα παρακολούθησης

Η αρμόδια αρχή διαμορφώνει και υλοποιεί συντονισμένα προγράμματα παρακολούθησης για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων σε συνάρτηση με τους καταλόγους που περιέχονται στα παραρτήματα III και IV και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

Τα εν λόγω προγράμματα πρέπει να είναι συνεπή και να βασίζονται στις σχετικές διατάξεις που προβλέπονται από τη σχετική εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ειδικότερα από την υπ. αριθ. 37338/1807/2010 κ.υ.α. «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, κλπ» (Β' 1495) και την υπ. αριθ. 33318/3028/1998 κ.υ.α. «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Β' 1289), όπως τροποποιήθηκε με την κ.υ.α. 14849/853 /2008 (Β' 645), οι οποίες εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 12 (άρθρο 13 οδηγίας) Προγράμματα μέτρων

Η αρμόδια αρχή οφείλει να θεσπίσει και να εφαρμόσει προγράμματα μέτρων με σκοπό την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, τηρώντας τις ισχύουσες εθνικές και κοινοτικές απαιτήσεις που προβλέπονται ιδίως στο ν. 3199/2003 και το π.δ.51/2007, την υπ. αριθ. 5673/400/1997 κ.υ.α. «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» (Β' 192) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τροποποιήθηκε με την υπ. αριθ. 19661/1982/1999 κ.υ.α. (Β' 1811) και την υπ. αριθ. 48392/939/2002 κ.υ.α. (Β' 405), την υπ. αριθ. 8600/416/2009 κ.υ.α. (Β' 356) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2006/7/ΕΚ και την υπ. αριθ. 51354/2641/2010 κ.υ.α. (Β' 1909), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2008/105/ΕΚ ή από διεθνείς συμφωνίες και λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της εκάστοτε θαλάσσιας υποπεριοχής. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να σχεδιασθούν βάσει της αρχής της προφύλαξης καθώς και των αρχών σύμφωνα με τις οποίες πρέπει να αναλαμβάνεται προληπτική δράση, πρέπει να διορθώνεται η περιβαλλοντική ζημία κατά προτεραιότητα στην πηγή και ο ρυπαίνων πρέπει να πληρώνει.

Κατά την εκπόνηση των προγραμμάτων μέτρων η αρμόδια αρχή πρέπει να αποδίδει τη δέουσα σημασία στην αιχμή ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των υπό μελέτη μέτρων. Τα μέτρα πρέπει να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, ενώ παράλληλα πρέπει να διενεργούνται εκτιμήσεις του αντίκτυπου, πριν από την εισαγωγή οιοδήποτε νέου μέτρου.

Άρθρο 13 (άρθρο 14 οδηγίας) Εξαίρεσεις

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η περίπτωση που η χώρα αδυνατεί να επιτύχει τους περιβαλλοντικούς στόχους λόγω δράσης ή αδράνειας για την οποία δεν ευθύνεται, ή λόγω φυσικών αιτιών, ανωτέρας βίας, ή ενεργειών του για λόγους ουσιώδους δημόσιου συμφέροντος, οι οποίες θεωρήθηκαν σημαντικότερες από τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις ή διότι οι φυσικές συνθήκες δεν επιτρέπουν έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων. Η αρμόδια αρχή οφείλει να τεκμηριώνει την ύπαρξη τέτοιων ειδικών περιπτώσεων, να εντοπίζει την οικεία περιοχή και να λαμβάνει κατάλληλα ad hoc μέτρα για να μπορέσει να συνεχίσει την επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, να σταματήσει την επιδείνωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και να μετριάσει τον αρνητικό αντίκτυπο στην αντίστοιχη θαλάσσια υποπεριοχή.

Στην περίπτωση αυτή, είναι σκόπιμο να εξετάζεται δεόντως η αποτελεσματικότητα των τυχόν ληφθέντων ad hoc μέτρων. Επιπλέον, όταν η αρμόδια αρχή αναφέρεται σε ενέργειες που ελήφθησαν για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, προβλέπεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξασφαλίζει ότι τυχόν συνακόλουθες τροποποιήσεις ή μεταβολές του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν θα αποκλείουν οριστικά ή θα θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη

της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλου κράτους - μέλους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέχει κατευθύνσεις όσον αφορά τυχόν αναγκαίες τροποποιήσεις εάν κρίνει ότι τα προτεινόμενα μέτρα δεν είναι επαρκή ή κατάλληλα για να εξασφαλίσουν τη συνοχή των ενεργειών σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή

Άρθρο 14 (άρθρο 15 οδηγίας) Συστάσεις για Κοινοτική Δράση

Όταν η αρμόδια αρχή εντοπίζει θέμα το οποίο έχει αντίκτυπο στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο, ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σχετικά και παρέχει τις απαραίτητες αποδείξεις για να τεκμηριώσει την άποψή της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV ΕΠΙΚΑΙΡΙΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 15 (άρθρο 17 οδηγίας) Επικαιροποίηση

Λόγω του δυναμικού χαρακτήρα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και των φυσικών τους διακυμάνσεων, και επειδή οι πιέσεις και οι επιπτώσεις που υφίστανται μπορεί να ποικίλλουν ανάλογα με την εξέλιξη των διαφόρων μορφών ανθρώπινης δραστηριότητας και της αλλαγής του κλίματος, είναι βασικό να αναγνωριστεί ότι ο προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης θα πρέπει να αναπροσαρμόζεται. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο τα προγράμματα μέτρων προστασίας και διαχείρισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος να είναι ευέλικτα και ευπροσάρμοστα και να λαμβάνουν υπόψη την επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο. Κατά συνέπεια, στο άρθρο αυτό προβλέπεται η τακτική επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών από την αρμόδια αρχή.

Οι επικαιροποιήσεις αυτές διαβιβάζονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και σε κάθε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος.

Άρθρο 16 (άρθρο 18 οδηγίας) Ενδιάμεσες εκθέσεις

Η αρμόδια αρχή εντός τριών ετών από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 15, υποβάλλει στην Επιτροπή ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την πρόοδο που έχει συντελεστεί στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 17 (άρθρο 19 οδηγίας) Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι η ενεργός συμμετοχή του ευρύτερου κοινού στη θέσπιση, την εφαρμογή και την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών, εξασφαλίζεται με την κατάλληλη ενημέρωση για τα διάφορα

ρα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντίστοιχων επικαιροποιήσεών τους, καθώς και, αν ζητηθούν, με τη διάθεση των πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για την εκπόνηση των θαλάσσιων στρατηγικών σύμφωνα με την υπ' αριθ. 11764/653/2006 κ.υ.α. με την οποία ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2003/4/EK σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες για το περιβάλλον.

Προς τούτο η αρμόδια αρχή δημοσιεύει και διαθέτει προς σχολιασμό στο κοινό συνόψεις των στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών ή των αντιστοίχων επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

(α) την αρχική εκτίμηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

(β) τους περιβαλλοντικούς στόχους

(γ) τα προγράμματα παρακολούθησης

(δ) τα προγράμματα μέτρων

3. Επίσης εξασφαλίζεται η πρόσβαση στα έγγραφα γενικότερης τεκμηρίωσης και τις πληροφορίες που χρησιμοποιήθηκαν για την κατάσταση των θαλάσσιων στρατηγικών, διατίθενται στο κοινό και μέσω του Διαδικτύου ή οποιουδήποτε άλλου ενδεδειγμένου τηλεπικοινωνιακού μέσου τα στοιχεία και οι πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική εκτίμηση και τα προγράμματα παρακολούθησης, σύμφωνα με το ν.3882/2010 με τον οποίο ενσωματώθηκε στο εθνικό δίκαιο η οδηγία 2007/2/EK (οδηγία INSPIRE).

ΜΕΡΟΣ Β

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

Το Μέρος Β του νόμου περιλαμβάνει εθνικά μέτρα εφαρμογής της κοινοτικής οδηγίας με στόχο την αποτελεσματική και κατά το δυνατόν πληρέστερη και απρόσκοπτη εφαρμογή της στην εσωτερική έννομη τάξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 18 (άρθρο 7 οδηγίας)

Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ)

Με το άρθρο αυτό συνιστάται Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) οποία είναι πολιτικό όργανο που υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με αρμοδιότητες κυρίως γνωμοδοτικές και εισηγητικές. Στην ΕΕΘΠΕΣ ανατίθεται η χάραξη της πολιτικής για την διαχείριση και προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και η διασφάλιση σε ανώτερο πολιτικό επίπεδο της αναγκαίας συναίνεσης των εμπλεκόμενων δημόσιων φορέων για την αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου. Αποτελείται από τους Γενικούς Γραμματείς των συναρμόδιων Υπουργείων που εμπλέκονται στην άσκηση πολιτικών και δραστηριοτήτων στα θαλάσσια ύδατα. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ο οποίος, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, έχει το θεσμικό ρόλο του συντονιστικού φορέα για την άσκηση της περιβαλλοντικής πολιτικής. Η σύνθεση της Επιτροπής μπορεί να αλλάζει με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Η ΕΕΘΠΕΣ εγκρίνει το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας

Στρατηγικής, γνωμοδοτεί για θέματα εφαρμογής του νόμου, διασφαλίζει το συντονισμό των συναρμόδιων φορέων, υποβάλλει προτάσεις στην Κυβέρνηση για θέματα που αφορούν στην αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου.

Η ΕΕΘΠΕΣ λειτουργεί ως συλλογικό όργανο με εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας που εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 19 (άρθρο 7 οδηγίας) Αρμόδια αρχή

Με το άρθρο αυτό προσδιορίζεται ως αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του νόμου η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Για να επιτελέσει αποτελεσματικά το έργο της εμπλουτίζονται περαιτέρω και εξειδικεύονται οι ήδη θεσμοθετημένες αρμοδιότητές της. Για την υποστήριξη του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων συστήνεται Γνωμοδοτική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΓΕΘΠΕΣ) στην οποία εκπροσωπούνται άλλες δημόσιες αρχές, παραγωγικές τάξεις, επιστημονικοί φορείς και πανεπιστήμια, περιφερειακές διεθνείς συμβάσεις, ΟΤΑ και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Βασικό κριτήριο της επιλογής των εν λόγω εμπειρογνομώνων είναι η αποδεδειγμένη επιστημονική τους κατάρτιση σε θέματα που πραγματεύεται ο νόμος. Πρόεδρος της ΓΕΘΠΕΣ ορίζεται ο Ειδικός Γραμματέας Νερών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Για να υπάρχει ευελιξία στη άσκηση του έργου της ΓΕΘΠΕΣ και να μη δημιουργούνται προσκόμματα στη λειτουργία της, προβλέπεται ότι :

α) στις συνεδριάσεις της μετέχουν κάθε φορά κατ' επιλογή του Προέδρου της εκείνα εκ των μελών της που σχετίζονται με το προς συζήτηση θέμα,

β) με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της επιτροπής σε αριθμό και ιδιότητες των μελών της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/EK

Άρθρο 20 Καθορισμός υποδιαίρεσεων των θαλάσσιων υποπεριοχών (άρθρο 4 παρ. 2 β της Οδηγίας 2008/56/EK)

Άρθρο 20

Με το άρθρο αυτό η Πολιτεία λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες του εθνικού θαλάσσιου χώρου και θέλοντας να αξιοποιήσει τη θεσμική δυνατότητα που της παρέχει η παράγραφος 2 του άρθρου 5, θεσπίζει τη δυνατότητα, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων που είναι και η αρμόδια υπεύθυνη αρχή για την εφαρμογή του νόμου, να καθορίζονται, με επιστημονικά κριτήρια, υποδιαίρεσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών της χώρας που εμφανίζονται στο χάρτη του παραρτήματος ΙΙ. Οι υποδιαίρεσεις αυτές θα μπορούν μετά την αξιολόγηση που προβλέπεται στο άρθρο 6, να αναθεωρούνται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 21
Κυρώσεις

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι σε περιπτώσεις ρύπανσης ή υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 12 και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, επιβάλλονται στους παραβάτες οι διοικητικές και ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28 και 30 του ν.1650/1986, όπως το άρθρο 30 τροποποιήθηκε με το ν.3010/2003. Επιπλέον, με στόχο την ενίσχυση της αρχής της πρόληψης, προβλέπεται η επιβολή των ιδίων κυρώσεων και σε περιπτώσεις παράβασης των μέτρων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, έστω και αν δεν προκαλείται ρύπανση ή υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22
Παραρτήματα

Προσαρτώνται τα παραρτήματα Ι,ΙΙ,ΙΙΙ,ΙV, V και VI, τα οποία εκτός του παραρτήματος ΙΙ τα περιλαμβάνει η οδηγία 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 23

Καθορίζεται η ισχύς του νόμου.

Αθήνα, 5 Μαΐου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Γ. Παπακωνσταντίνου	Ιω. Ραγκούσης
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Δ. Δρούτσας	Ευάγ. Βενιζέλος
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
Μ. Χρυσοχοϊδης	Κ. Σκανδαλίδης
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Κ. Μπιρμπίλη	Χρ. Παπουτσής
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Ιω. Διαμαντίδης	Π. Γερουλάνος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 «περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία – πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)» (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L164/19/25.6.2008) και θεσπίζονται κανόνες, μέτρα και διαδικασίες που αποσκοπούν στη διαμόρφωση και εφαρμογή εθνικής περιβαλλοντικής στρατηγικής για την προστασία και διαχείριση των θαλάσσιων υδάτων, όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 του νόμου.

ΜΕΡΟΣ Α'
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2
(άρθρο 1 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Σκοπός - Αντικείμενο

1. Με τον παρόντα νόμο καθορίζεται το πλαίσιο για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που αποσκοπούν στην επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020.

2. Για το σκοπό αυτόν αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στρατηγικές για τη θάλασσα, με τη λήψη μέτρων τα οποία:

α) εξασφαλίζουν την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, προλαμβάνουν την επιδείνωσή του ή, όταν αυτό είναι δυνατόν, αποκαθιστούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε περιοχές όπου αυτά έχουν υποστεί αρνητικές επιδράσεις,

β) προλαμβάνουν και μειώνουν τις εναποθέσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης όπως ορίζεται στην παράγραφο 8 του άρθρου 4, για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχουν σημαντικές επιπτώσεις ή κίνδυνοι για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, τα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία ή τις νόμιμες χρήσεις της θάλασσας.

3. Για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, οι θαλάσσιες στρατηγικές ακολουθούν την οικοσυστημική προσέγγιση, που εξασφαλίζει ότι η συνολική πίεση των δραστηριοτήτων αυτών, παραμένει σε επίπεδα που είναι συμβατά με την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να αντιδρούν στις ανθρωπογενείς αλλαγές, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από την σημερινή και τις μελλοντικές γενεές.

4. Ο νόμος συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων και αποσκοπεί στη διασφάλιση της ενσωμά-

τωςή τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που σχετίζονται με το θαλάσσιο περιβάλλον.

Άρθρο 3
(άρθρο 2 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Πεδίο εφαρμογής

1. Ο νόμος εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα, όπως ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4, και λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις στην ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από τρίτες χώρες στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Ο νόμος δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Ωστόσο, καταβάλλονται προσπάθειες ώστε, στο μέτρο που είναι λογικό και εφικτό, να εξασφαλίζεται ότι οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους του νόμου.

Άρθρο 4
(άρθρο 3 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Ορισμοί

Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, νοούνται ως:

1. "θαλάσσια ύδατα" :

α) τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία μετρείται το εύρος της αιγιαλίτιδας ζώνης, έως τα όρια της περιοχής όπου η Ελληνική Δημοκρατία ή άλλο κράτος - μέλος έχει κυριαρχικά δικαιώματα ή/και ασκεί δικαιοδοσία, σύμφωνα με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που κυρώθηκε με το ν. 2321/1995 (Α' 136), και

β) τα παράκτια ύδατα, όπως ορίζονται στην περίπτωση ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3199/2003 (Α' 280), ο πυθμένας και το υπέδαφός του, στο βαθμό που ι-διαίτερες πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν αποτελούν αντικείμενο ρύθμισης από τον εν λόγω νόμο και το π.δ. 51/2007 (Α' 54) ή από άλλες εθνικές ή κοινοτικές διατάξεις.

2. "θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή": μια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 5. Η θαλάσσια περιοχή και οι υποπεριοχές της ορίζονται με σκοπό την ευκολότερη εφαρμογή του νόμου και οριοθετούνται με συνεκτίμηση υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών.

3. "θαλάσσια στρατηγική": η στρατηγική που χαράσσεται και εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6.

4. "περιβαλλοντική κατάσταση": η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, βιολογικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές, ηχητικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρώπινες δραστηριότητες μέσα ή έξω από μια συγκεκριμένη υποπεριοχή.

5. "καλή περιβαλλοντική κατάσταση": η περιβαλλοντι-

κή κατάσταση των θαλασσίων υδάτων, στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν οικολογικά ποικίλους και δυναμικούς ωκεανούς και θάλασσες καθαρές, υγιείς και παραγωγικές στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών τους και όπου η χρήση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τη σημερινή και τις μελλοντικές γενεές, δηλαδή:

α) δομή, λειτουργίες και διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, από κοινού με τους συνδεδεμένους φυσιογραφικούς, γεωγραφικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, που επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους απέναντι στην ανθρωπογενή περιβαλλοντική αλλαγή. Τα θαλάσσια είδη και οι οικοτόποι/ενδιαίτηματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία που συνθέτουν το οικοσύστημα λειτουργούν σε ισορροπία,

β) υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στη συγκεκριμένη υποπεριοχή, οι οποίες υποστηρίζουν τα εν λόγω οικοσυστήματα. Οι ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας, περιλαμβανομένου του θορύβου, στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας υποπεριοχής σύμφωνα με το άρθρο 5, με βάση τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής του παραρτήματος Ι. Για να επιτευχθεί ο στόχος της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης εφαρμόζεται η κατάλληλη διαχείριση με βάση την οικοσυστημική προσέγγιση.

6. "κριτήρια": διακριτά τεχνικά γνωρίσματα τα οποία είναι συναφή με χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής.

7. "περιβαλλοντικός στόχος": η ποιοτική ή ποσοτική αναφορά στην επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων συστατικών των θαλάσσιων υδάτων και των πιέσεων και επιδράσεων στα ύδατα αυτά, σε κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

8. "ρύπανση": η άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, συμπεριλαμβανομένου και του ανθρωπογενούς υποθαλάσσιου θορύβου, οι επιπτώσεις των οποίων έχουν ως αποτέλεσμα ή ενδέχεται :

α) να είναι επιβλαβείς για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, καταλήγοντας ιδίως στην απώλεια βιοποικιλότητας,

β) να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία,

γ) να εμποδίζουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός και η αναψυχή, καθώς και άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας,

δ) να υποβαθμίζουν ποιοτικά τη χρήση των θαλάσσιων υδάτων και να μειώνουν την ελκυστικότητά τους ή γενικότερα, να υποβαθμίζουν την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

9. "περιφερειακή συνεργασία": η συνεργασία και ο συντονισμός δραστηριοτήτων μεταξύ Ελληνικής Δημοκρατίας και κρατών - μελών και, όταν είναι δυνατόν, με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών για το περιβάλλον.

10. "περιφερειακή σύμβαση για τη θάλασσα": οποιαδήποτε διεθνής σύμβαση ή διεθνής συμφωνία με το διευθύνον όργανό της που έχει συσταθεί με σκοπό την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος της θαλάσσιας περιοχής και των υποπεριοχών που αναφέρονται στο άρθρο 5.

Για την περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας ως Περιφερειακή Σύμβαση νοείται η Σύμβαση για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος και των Παράκτιων Περιοχών της Μεσογείου Θάλασσας, «Σύμβαση της Βαρκελώνης» η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 855/1978 (Α' 235) και τα Πρωτόκολλα της στα οποία η Ελληνική Δημοκρατία είναι Συμβαλλόμενο Μέρος.

11. «αρμόδια αρχή»: η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σύμφωνα με το άρθρο 19.

Άρθρο 5 (άρθρο 4 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Θαλάσσια περιοχή και υποπεριοχές

1. Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το νόμο, λαμβάνεται δεόντως υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα, όπως ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 4, τα οποία υπάγονται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της θαλάσσιας περιοχής της Μεσογείου.

2. Η αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας συγκεκριμένης περιοχής, μπορεί να εφαρμόζει το νόμο σε υποδιαίρεσεις αναλόγου επιπέδου των θαλάσσιων υδάτων της παραγράφου 1. Η οριοθέτηση των εν λόγω υποδιαίρεσεων γίνεται κατά τρόπο σύμφωνο με τις ακόλουθες θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου Θάλασσας:

- α) την Αδριατική Θάλασσα,
- β) το Ιόνιο Πέλαγος και την Κεντρική Μεσόγειο,
- γ) το Αιγαίο Πέλαγος – Την Ανατολική Μεσόγειο (Θάλασσα της Λεβαντίνης).

3. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κάθε υποδιαίρεση μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 26 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, αλλά έχει τη δυνατότητα να επανεξετάζει τις υποδιαίρεσεις αυτές μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στην υποπερίπτωση αα', της περίπτωσης α' της παρ. 2 του άρθρου 6.

Άρθρο 6 (άρθρο 5 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Θαλάσσιες στρατηγικές

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5, αναπτύσσεται μια θαλάσσια στρατηγική, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που προβλέπεται στις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2.

2. Όταν μία θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου εκτείνεται στα θαλάσσια ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας και στα θαλάσσια ύδατα άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αρμόδια αρχή ακολουθώντας τις γενικές κατευθύνσεις της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) του άρθρου 18, συνεργάζεται με την αρμόδια αρχή του κρά-

τους - μέλους προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι, μέσα σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, πραγματοποιείται συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του νόμου, και ιδίως των διαφόρων στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β'. Ο συντονισμός αυτός στοχεύει στη συνεκτικότητα των θαλάσσιων στρατηγικών σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, σύμφωνα με το ακόλουθο σχέδιο δράσης επί του οποίου τα ενδιαφερόμενα μέρη επιδιώκουν την επίτευξη κοινής προσέγγισης:

α) Προετοιμασία:

αα) Αρχική αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 8, η οποία ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012.

ββ) Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012.

γγ) Καθορισμός σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, έως τις 15 Ιουλίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο 10.

δδ) Θέσπιση και εφαρμογή έως τις 15 Ιουλίου 2014, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 11, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

β) Προγράμματα μέτρων:

αα) Κατάρτιση Προγραμμάτων Μέτρων, το αργότερο έως το 2015, με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 12.

ββ) Έναρξη λειτουργίας των προαναφερθέντων προγραμμάτων, το αργότερο έως το 2016, σύμφωνα με το άρθρο 12.

3. Όπου η Ελληνική Δημοκρατία έχει σύνορα με άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσα στην ίδια θαλάσσια υποπεριοχή που εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου, στην οποία η κατάσταση της θάλασσας είναι κρίσιμη σε βαθμό ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, τα ενδιαφερόμενα μέρη εκπονούν ένα κοινό σχέδιο δράσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει την επίσπευση της έναρξης εφαρμογής των προγραμμάτων μέτρων, καθώς και, ενδεχομένως, αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα, με την προϋπόθεση ότι αυτά δεν θα αποτρέπουν την επίτευξη ή τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάποια άλλη θαλάσσια υποπεριοχή. Στις περιπτώσεις αυτές η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά τους και ενεργεί αναλόγως, με στόχο την ένταξη αυτής της υποπεριοχής σε πιλοτικό σχέδιο, σύμφωνα με την περίπτωση β' της παραγράφου 3, του άρθρου 5 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 7 (άρθρο 6 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 6, αξιοποιούνται, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, οι καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποί-

ων οι προβλεπόμενες από την Περιφερειακή Σύμβαση για τη Μεσόγειο Θάλασσα, όπως ορίζεται στην παρ.10 του άρθρου 4, στην οποία υπάγεται η συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή.

2. Με σκοπό τη θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών για τη θάλασσα, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα διεθνή πλαίσια, όπως οι μηχανισμοί και οι δομές της Περιφερειακής Σύμβασης για τη Μεσόγειο Θάλασσα, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια μέσα σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, προκειμένου να συντονίζει τις ενέργειές της με τρίτες χώρες που ασκούν κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας θαλάσσιας υποπεριοχής.

Στο πλαίσιο αυτό, αξιοποιούνται κατά το δυνατόν προγράμματα και δραστηριότητες που υφίστανται στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως η Περιφερειακή Σύμβαση για την περιοχή της Μεσογείου Θαλάσσης.

3. Ο συντονισμός και η συνεργασία επεκτείνονται, όπου αρμόζει, σε όλα τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη λεκάνη απορροής μιας θαλάσσιας υποπεριοχής, περιλαμβανομένων των περικλειστών χωρών, ούτως ώστε η αρμόδια αρχή, μέσα στη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, να μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της που προβλέπονται στο νόμο, χρησιμοποιώντας καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, καθώς και στο ν. 3199/2003 (Α' 280) και στο π.δ. 51/2007 (Α' 54), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την οδηγία 2000/60/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 327/1/2000).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ – ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Άρθρο 8

(άρθρο 8 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Αξιολόγηση

1. Για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου διενεργείται αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, η οποία μεταξύ άλλων περιλαμβάνει:

α) Ανάλυση των βασικών γνωρισμάτων και χαρακτηριστικών και της υφιστάμενης περιβαλλοντικής κατάστασης των εν λόγω υδάτων, με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του Πίνακα 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ. Η ανάλυση αυτή καλύπτει τους τύπους οικοτόπων/ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία.

β) Ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανομένης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στην περιβαλλοντική κατάσταση των εν λόγω υδάτων η οποία:

αα) βασίζεται στους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων του Πίνακα 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις,

ββ) καλύπτει τις κύριες αθροιστικές και συνεργειακές επιπτώσεις, και

γγ) λαμβάνει υπόψη τις σχετικές αξιολογήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την υφιστάμενη εθνική ή κοινοτική νομοθεσία.

γ) Οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του

θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις της παραγράφου 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα «παράκτια ύδατα», τα «μεταβατικά ύδατα», όπως ορίζονται στις περιπτώσεις στ' και ζ' της παρ. 2 του άρθρου 2 του ν. 3199/2003 και την αιγιαλίτιδα ζώνη, που καλύπτονται από την ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ιδίως από το ν. 3199/2003 και το π.δ. 51/2007. Λαμβάνουν επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούν ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι διενεργούμενες από κοινού στο πλαίσιο της Περιφερειακής Σύμβασης για τη Μεσόγειο Θάλασσα, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

3. Κατά την προετοιμασία των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της παραγράφου 1, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια, μέσω του συντονισμού που προβλέπεται στα άρθρα 6 και 7, ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

α) Οι μέθοδοι αξιολόγησης είναι ομοιόμορφες σε όλες τις θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου,

β) Οι διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 9

(άρθρο 9 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση, σύμφωνα με το άρθρο 8, για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, η αρμόδια αρχή καθορίζει μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των παραμέτρων ποιοτικής περιγραφής που αναφέρονται στο Παράρτημα Ι.

2. Στη περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που αναφέρονται στον Πίνακα 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ και ιδίως τους τύπους οικοτόπων/ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά, και την υδρομορφολογία. Επίσης συνεκτιμά τις πιέσεις που ασκούνται και τις επιπτώσεις που επιφέρουν οι άνθρωποι δραστηριότητες σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, έχοντας υπόψη τον ενδεικτικό κατάλογο που περιέχεται στον Πίνακα 2 του Παραρτήματος ΙΙΙ.

3. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8 και τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, μέσα σε τρεις μήνες από την ολοκλήρωσή τους.

4. Τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται, καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 10

(άρθρο 10 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 8, η αρμόδια αρχή καθορίζει για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατά τους με στόχο τον προσανατολισμό των δράσεων προς μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υ-

πόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους πιέσεων και επιπτώσεων, του Πίνακα 2 του Παραρτήματος III, και χαρακτηριστικών του Παραρτήματος IV.

2. Κατά τον καθορισμό των ανωτέρω στόχων και δεικτών, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τη συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων όσον αφορά τα εν λόγω θαλάσσια ύδατα, διασφαλίζοντας ότι οι στόχοι είναι συμβατοί μεταξύ τους, καθώς και ότι λαμβάνονται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Οι περιβαλλοντικοί στόχοι εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τους προαναφερόμενους περιβαλλοντικούς στόχους, μέσα σε τρεις μήνες από την θέσπισή τους.

Άρθρο 11 (άρθρο 11 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Προγράμματα παρακολούθησης

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8, η αρμόδια αρχή διαμορφώνει και υλοποιεί συντονισμένα, προγράμματα παρακολούθησης, για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που περιέχονται στο Παράρτημα III και τον κατάλογο του Παραρτήματος V και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

Τα προγράμματα παρακολούθησης που διενεργούνται μέσα στις θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου πρέπει να είναι συμβατά μεταξύ τους, καθώς και με τις διατάξεις σχετικά με αξιολόγηση και παρακολούθηση που έχουν θεσπισθεί από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ειδικότερα από την 37338/1807/2010 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 1495), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ (Ειδική Έκδοση της Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 15/202/1979), όπως κωδικοποιήθηκε με την Οδηγία 2009/147/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 20.7.2010) και την 33318/3028/1998 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας και Πολιτισμού (Β' 1289), όπως τροποποιήθηκε με την 14849/853/2008 κοινή υπουργική απόφαση (Β' 645), που εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 206/7/1992), ή με τις σχετικές διατάξεις που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

2. Όταν μία θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου εκτείνεται στα θαλάσσια ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας και στα θαλάσσια ύδατα άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αρμόδιες εθνικές αρχές καταρτίζουν προγράμματα παρακολούθησης σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους και συνεργάζονται, για λόγους συνεκτικότητας και συντονισμού, ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

α) Οι μέθοδοι παρακολούθησης είναι ομοιόμορφες σε

όλη τη θαλάσσια υποπεριοχή, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των συμπερασμάτων της παρακολούθησης,

β) Λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα σχετικά διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Τα προγράμματα παρακολούθησης εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα προγράμματα παρακολούθησης μέσα σε τρεις μήνες από την θέσπισή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 12 (άρθρο 13 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Προγράμματα μέτρων

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή της Μεσογείου, η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατα η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9.

Τα μέτρα εκπονούνται με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με την παρ.1 του άρθρου 8, σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα VI.

2. Τα μέτρα που εκπονούνται σύμφωνα με την παράγραφο 1, ενσωματώνονται σε πρόγραμμα μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από το ν. 3199/2003 και το π.δ 51/2007, την 5673/400/1997 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Γεωργίας και Υγείας και Πρόνοιας (Β' 192), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 91/271/ΕΟΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 135/40/1991) και τροποποιήθηκε με τις κοινές υπουργικές αποφάσεις 19661/1982/1999 (Β' 1811) και 48392/939/2002 (Β' 405), την 8600/416/2009 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (Β' 356) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2006/7/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 64/37/2006) και την 51354/2641/2010 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 1909), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2008/105/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων EEL 288/27/2007) ή από διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του προγράμματος μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, αποδίδεται η δέουσα σημασία στην αειφόρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των μέτρων αυτών. Στο Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, που προβλέπεται στην περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 18, μπορεί να καθορίζεται το διοικητικό πλαίσιο, ώστε η ανωτέρω αλληλεπίδραση να είναι επωφελής για την επίτευξη των

στόχων και των δράσεων της αρμόδιας αρχής κατά την εφαρμογή του νόμου.

Τα μέτρα πρέπει να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά και πριν την υιοθέτησή τους η αρμόδια αρχή πρέπει να διενεργεί αξιολογήσεις των επιπτώσεων, καθώς και αναλύσεις κόστους-οφέλους.

4. Τα προγράμματα μέτρων περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι Ειδικές Ζώνες Διατήρησης δυνάμει της 33318/3028/1998 κοινής υπουργικής απόφασης και οι Ζώνες Ειδικής Προστασίας δυνάμει της 37338/1807/2010 κοινής υπουργικής απόφασης, καθώς και οι προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές όπως έχουν συμφωνηθεί από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή από την Ελληνική Δημοκρατία και άλλο ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών, στις οποίες είναι Συμβαλλόμενα Μέρη.

5. Όταν εκτιμάται ότι η διαχείριση μιας ανθρώπινης δραστηριότητας σε κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο είναι πιθανόν να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στις περιοχές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, η αρμόδια αρχή μπορεί να απευθύνεται μεμονωμένα ή από κοινού με άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην αρμόδια αρχή ή στον αρμόδιο διεθνή οργανισμό, με στόχο την εξέταση και ενδεχόμενη λήψη μέτρων που ίσως είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του νόμου, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή, όπου χρειάζεται, να αποκατασταθούν.

6. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το αργότερο μέχρι το 2013, πληροφορίες για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, σχετικά με τις περιοχές που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5.

7. Τα προγράμματα μέτρων αναφέρουν τις μεθόδους εφαρμογής τους και τον τρόπο που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

8. Η αρμόδια αρχή εξετάζει τις συνέπειες των προγραμμάτων μέτρων για τα ύδατα που βρίσκονται εκτός των θαλάσσιων υδάτων όπως ορίζονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4, ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος πρόκλησης ζημιών και, αν είναι δυνατόν, να υπάρξουν θετικές επιπτώσεις για τα ύδατα αυτά.

9. Τα προγράμματα μέτρων εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) του άρθρου 18. Η αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα προγράμματα μέτρων, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο κράτος - μέλος, μέσα σε τρεις μήνες από τη θέσπισή τους.

10. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ, τα προγράμματα μέτρων αρχίζουν να εφαρμόζονται μέσα σε ένα έτος από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 13 (άρθρο 14 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Εξαιρέσεις

1. Η αρμόδια αρχή μπορεί να προσδιορίζει τα σημεία στα θαλάσσια ύδατα όπου, για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως δ', είναι αδύ-

νατον με τη λήψη μέτρων να επιτευχθούν σε όλες τους τις πτυχές οι περιβαλλοντικοί στόχοι ή η καλή περιβαλλοντική κατάσταση ή, για τους λόγους που αναφέρονται στο εδάφιο ε', να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί μέσα στο σχετικό χρονοδιάγραμμα. Οι λόγοι είναι:

α) η ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία δεν είναι υπεύθυνη η αρμόδια αρχή,

β) οι φυσικές αιτίες,

γ) η ανωτέρα βία,

δ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων, λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος που κρίνονται σημαντικότεροι από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, μεταξύ των οποίων και τυχόν διασυννοριακές επιπτώσεις,

ε) οι φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλάσσιων υδάτων.

Η αρμόδια αρχή προσδιορίζει με σαφήνεια τα ανωτέρω σημεία στο πρόγραμμα μέτρων και αποστέλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αιτιολόγηση της κρίσης της. Κατά τον προσδιορισμό, εξετάζονται οι συνέπειες για τα κράτη - μέλη στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

Ωστόσο η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα κατάλληλα κατά περίπτωση (ad hoc) μέτρα για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που προσβάλλονται από τα αίτια που προσδιορίζονται στις περιπτώσεις β', γ' ή δ' και για το μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών - μελών.

2. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην περίπτωση δ' της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή διασφαλίζει ότι οι τροποποιήσεις ή μεταβολές δεν αποκλείουν οριστικά ή δεν θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών - μελών.

3. Τα κατά περίπτωση μέτρα που αναφέρονται στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στο πρόγραμμα μέτρων.

4. Η αρμόδια αρχή αναπτύσσει και εφαρμόζει όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 6. Ωστόσο, όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον ή όταν το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τους κινδύνους για το θαλάσσιο περιβάλλον, η αρμόδια αρχή δεν υποχρεούται, παρά μόνο για να γίνει σεβαστή η αρχική αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 8, να λαμβάνει ειδικά μέτρα, εφόσον όμως δεν πρόκειται να υπάρξει περαιτέρω επιδείνωση του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Εάν η αρμόδια αρχή απέχει από τη λήψη μέτρων για οποιονδήποτε από τους ανωτέρω λόγους, αποστέλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αναγκαία αιτιολόγηση για την απόφασή της, φροντίζοντας ώστε να μη γίνει οριστικά αδύνατη η επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Άρθρο 14 (άρθρο 15 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Συστάσεις για Κοινοτική δράση

1. Όταν η αρμόδια αρχή εντοπίζει ένα θέμα το οποίο έ-

χει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων, ή το οποίο συνδέεται με άλλη Κοινοτική πολιτική ή διεθνή συμφωνία, ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και αιτιολογεί την κρίση της.

2. Αν απαιτείται δράση από τα Κοινοτικά όργανα, η αρμόδια αρχή απευθύνει τις κατάλληλες συστάσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που αφορούν μέτρα σχετικά με τα θέματα της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 15 (άρθρο 17 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Επικαιροποίηση

1. Η αρμόδια αρχή μεριμνά για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της χώρας.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η αρμόδια αρχή επανεξετάζει με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6, τα εξής στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών, κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 8 και την παράγραφο 1 του άρθρου 9, αντίστοιχα,

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10,

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 11,

δ) τα προγράμματα μέτρων που καταρτίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 12.

3. Η αρμόδια αρχή διαβιβάζει τις λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις μετά από επανεξέταση σύμφωνα με την παράγραφο 2, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην αρμόδια Περιφερειακή Σύμβαση (Σύμβαση της Βαρκελώνης) και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος - μέλος, μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσιοποίησή τους, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 17.

Άρθρο 16 (άρθρο 18 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Ενδιάμεσες εκθέσεις

Μέσα σε τρία έτη από τη δημοσιοποίηση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησής του, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 17, η αρμόδια αρχή υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση στην οποία περιγράφεται η πρόοδος που επιτελέστηκε ως προς την εφαρμογή του προγράμματος αυτού.

Άρθρο 17 (άρθρο 19 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Η αρμόδια αρχή διασφαλίζει, σύμφωνα με τη νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 3 και 4, ότι παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές δυνατότητες συμμετοχής στην εφαρμογή

του νόμου και καλεί να συμμετάσχουν, όπου είναι δυνατόν, υφιστάμενους οργανισμούς ή φορείς διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένης της Περιφερειακής Σύμβασης για τη θάλασσα, καθώς και επιστημονικούς γνωμοδοτικούς φορείς και περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια.

2. Η αρμόδια αρχή δημοσιεύει και υποβάλλει στο κοινό για σχόλια τα συνοπτικά στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όπως προβλέπεται αντιστοίχως στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 και στην παράγραφο 1 του άρθρου 9,

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10,

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 11,

δ) τα προγράμματα μέτρων που καταρτίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 12.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, καθορίζεται η διαδικασία και ο τρόπος της δημοσιοποίησης των ανωτέρω στοιχείων, καθώς και της συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση.

3. Όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν το περιβάλλον, εφαρμόζεται η 11764/653/2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Δικαιοσύνης (Β΄ 327), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2003/4/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 41/26/2003).

4. Η αρμόδια αρχή, κατ' εφαρμογή του ν. 3882/2010 (Α΄ 166) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2007/2/ΕΚ (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ΕΕ L 108/1/2007), παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για την επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρόσβαση και δικαιώματα χρήσης όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση και από τα προγράμματα παρακολούθησης.

Το αργότερο έξι μήνες μετά τη διάθεση των δεδομένων και των πληροφοριών που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση και από τα προγράμματα παρακολούθησης, οι πληροφορίες και τα δεδομένα αυτά διαβιβάζονται από την αρμόδια αρχή και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, για την επιβοήθηση των καθηκόντων του.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΣΥΣΤΑΣΗ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΝ

Άρθρο 18 Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ)

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (εφεξής ΕΕΘΠΕΣ), η οποία χαράσσει και διαμορφώνει την εθνική πολιτική για

την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και παρακολουθεί, συντονίζει, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή της.

2. Στο πλαίσιο αυτό η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) έχει, ιδίως, τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, με το οποίο προσδιορίζονται στρατηγικές κατευθύνσεις που αναφέρονται κυρίως στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων προστασίας των θαλάσσιων υδάτων και την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές για το θαλάσσιο περιβάλλον,

β) καθορίζει το πλαίσιο και προτείνει μέτρα και διαδικασίες για τη συντονισμένη εφαρμογή του νόμου από τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές και την ευθυγράμμιση των δραστηριοτήτων τους σύμφωνα με το άρθρο 2 και το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής,

γ) καθορίζει τις γενικές κατευθύνσεις για τη διαμόρφωση των θαλάσσιων στρατηγικών των υποπεριοχών και το γενικό πλαίσιο συνεργασίας με άλλα κράτη - μέλη και τρίτες χώρες, κατ' εφαρμογή των άρθρων 6 και 7,

δ) υποβάλλει προτάσεις προς την Κυβέρνηση για θέματα που αφορούν στην προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος,

ε) εγκρίνει τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την υλοποίηση, αξιολόγηση και παρακολούθηση της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της χώρας, σύμφωνα με τους στόχους του νόμου και τη συμβατότητά της με το κοινοτικό κεκτημένο. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται από τον Πρόεδρο της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου,

στ) γνωμοδοτεί:

αα) για τα προγράμματα μέτρων κατ' εφαρμογή του άρθρου 12,

ββ) για τις υποδιαίρεσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20,

ζ) διατυπώνει τη γνώμη της επί θεμάτων της αρμοδιότητάς της κατόπιν σχετικών ερωτημάτων που της υποβάλλονται από τον Πρωθυπουργό ή τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

3. Η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ) αποτελείται από:

α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως Πρόεδρο,

β) τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο σε περίπτωση κωλύματος,

γ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών,

δ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

ε) τον Γενικό Διευθυντή της Γενικής Διεύθυνσης Πολιτικής Εθνικής Άμυνας και Διεθνών Σχέσεων (ΓΔΠΕΑΔΣ) του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας,

στ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών,

ζ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη,

η) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,

θ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Α-

νάπτυξης και Τροφίμων,

ι) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας,

ια) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού.

4. Στην ΕΕΘΠΕΣ συμμετέχουν επίσης, με δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της και άλλοι Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς των ίδιων ή άλλων Υπουργείων, εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους.

5. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της ΕΕΘΠΕΣ ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών της.

6. Στην ΕΕΘΠΕΣ μπορεί να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου και εξειδικευμένοι επιστήμονες ή επιστήμονες δημόσιων αρχών για την παροχή προτάσεων και την παρουσίαση και ανάλυση θεμάτων που σχετίζονται με την εφαρμογή του νόμου.

7. Η ΕΕΘΠΕΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Προέδρου της μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας της Επιτροπής με τον αναπληρωτή του. Τη γραμματειακή υποστήριξη και τήρηση των πρακτικών της ΕΕΘΠΕΣ παρέχει η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

8. Για τη συμμετοχή στην ΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

9. Η ΕΕΘΠΕΣ συνέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τακτικά τουλάχιστον τρεις φορές ετησίως και εκτάκτως ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της. Σε περίπτωση κωλύματος μέλους της να παρευρίσκεται σε κάποια συνεδρίαση μπορεί να ορίζει προς τούτο το νόμιμο εκπρόσωπό του.

10. Η ΕΕΘΠΕΣ λειτουργεί ως συλλογικό όργανο, σύμφωνα με τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της. Ο Κανονισμός αυτός εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Στον Κανονισμό αυτόν προβλέπονται τα σχετικά με τη συγκρότηση της ΕΕΘΠΕΣ, τη σύνθεση, τις συνεδριάσεις, την εν γένει λειτουργία της και τον τρόπο έκδοσης των γνωμοδοτήσεων, προτάσεων και λήψης των αποφάσεών της.

Άρθρο 19

(άρθρα 7 και 19 παρ. 1 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Αρμόδια αρχή

1. Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του νόμου ορίζεται η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Ειδικότερα η Ειδική Γραμματεία Υδάτων έχει στο πλαίσιο του νόμου τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Καταρτίζει το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, το υποβάλλει προς έγκριση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή του.

β) Συνεργάζεται με άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τρίτες χώρες, στο πλαίσιο εφαρμογής των άρθρων 6 και 7, για τη διαμόρφωση κοινής προ-

σέγγισης και το συντονισμό των δράσεών τους στην ανάπτυξη και εφαρμογή των θαλάσσιων στρατηγικών, σύμφωνα με τις γενικές κατευθύνσεις της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ).

γ) Εκπονεί τα προγράμματα μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 12 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από γνώμη της ΕΕΘΠΕΣ.

δ) Καθορίζει τους περιβαλλοντικούς στόχους και συναφείς δείκτες, σύμφωνα με το άρθρο 10 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

ε) Καταρτίζει τα Προγράμματα Παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 11 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

στ) Έχει την ευθύνη:

αα) για την αρχική αξιολόγηση, της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 8 και

ββ) για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9.

Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού ορίζονται οι αρμόδιοι φορείς για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλάσσιων υδάτων και οι υποχρεώσεις των εν λόγω φορέων.

ζ) Καταρτίζει ετήσιες εκθέσεις για την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του παρόντος νόμου και τις υποβάλλει προς έγκριση στην ΕΕΘΠΕΣ.

η) Αποτελεί σημείο επαφής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανά της για θέματα που αφορούν την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

θ) Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς που εμπλέκονται σε θέματα εφαρμογής του νόμου.

ι) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της Εθνικής Θαλάσσιας Στρατηγικής.

2. Συνιστάται, στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων, Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, εφεξής «Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής» και χάριν συντομίας (ΓΕΕΘΠΕΣ).

2.1. Η ΓΕΕΘΠΕΣ γνωμοδοτεί προς την Ειδική Γραμματεία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', γ', δ' και ζ' της παραγράφου 1, καθώς και για τις υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών, που προβλέπονται στο άρθρο 20.

2.2. Η ΓΕΕΘΠΕΣ αποτελείται από τα εξής μέλη:

α) τον Ειδικό Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,

β) έναν εκπρόσωπο της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής,

γ) από έναν εκπρόσωπο των Υπουργείων Εξωτερικών, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εθνικής Άμυνας, Οικονομικών, Προστασίας του Πολίτη, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας και Πολιτισμού και Τουρισμού,

δ) δύο μέλη του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.) από δύο Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.),

ε) από έναν εκπρόσωπο από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (ΤΕΕ), το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, το Ελληνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών (ΕΛΚΕΘΕ), το Εθνικό Ινστιτούτο Αλιευτικών Ερευνών (ΙΝΑΛΕ-ΕΘΙΑΓΕ), το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ) και την Υδρογραφική Υπηρεσία του Πολεμικού Ναυτικού,

στ) έναν εκπρόσωπο της Περιφερειακής Σύμβασης για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος (Σύμβαση Βαρκελώνης),

ζ) από έναν εκπρόσωπο από την Πανελλήνια Ένωση Εφοπλιστών και τις Ομοσπονδίες Αλιέων Παράκτιας, Μέσης Αλιείας και Αλιείας Ανοιχτής Θαλάσσης,

η) δύο εκπροσώπους από μη κυβερνητικές οργανώσεις ή άλλες ενώσεις με αποδεδειγμένη δραστηριότητα και έργο στα θέματα που πραγματεύεται ο νόμος,

θ) έναν εκπρόσωπο από το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ).

2.3. Στη ΓΕΕΘΠΕΣ συμμετέχει επίσης με δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και εκπρόσωπος της οικείας κάθε φορά Περιφέρειας, στην αρμοδιότητα της οποίας εμπίπτει η υπό εξέταση θαλάσσια υποπεριοχή.

2.4. Τα μέλη της ΓΕΕΘΠΕΣ με τους αναπληρωτές τους προτείνονται από τους φορείς που εκπροσωπούν με κριτήριο την επιστημονική τους κατάρτιση ή/και εμπειρία σε θέματα που πραγματεύεται ο νόμος.

2.5. Η ΓΕΕΘΠΕΣ συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 14 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν. 2690/1999, Α' 45), όπως ισχύουν κάθε φορά. Η απόφαση αυτή εκδίδεται μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου.

2.6. Καθήκοντα Προέδρου της ΓΕΕΘΠΕΣ ασκεί ο Ειδικός Γραμματέας Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και σε περίπτωση κωλύματός του ο εκάστοτε οριζόμενος εκπρόσωπός του.

2.7. Η ΓΕΕΘΠΕΣ συνέρχεται κάθε φορά ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της. Στις συνεδριάσεις της ΓΕΕΘΠΕΣ, συμμετέχουν, εναλλακτικά κάθε φορά, εκείνα εκ των μελών της που σχετίζονται με το προς συζήτηση θέμα.

2.8. Στις συνεδριάσεις της ΓΕΕΘΠΕΣ μπορεί, εφόσον κρίνεται αναγκαίο, να καλούνται για να εκθέσουν τις απόψεις τους, χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, εκπρόσωποι και άλλων κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων του δημόσιου τομέα και εκπρόσωποι επιστημονικών οργάνων ή οργανισμών και πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

2.9. Για τη συμμετοχή στη ΓΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

3. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της ΓΕΕΘΠΕΣ ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών της.

4. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής μπορεί, αυτοτελώς ή μέσω του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ), να αναθέτει μελέτες, να χρηματοδοτεί έρευνες και γενικά να εξασφαλίζει την αναγκαία επιστημονική υ-

ποστήριξη για την εξυπηρέτηση των στόχων του νόμου και τη διευκόλυνση του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ**

**Άρθρο 20
Καθορισμός υποδιαίρεσεων
των θαλάσσιων υποπεριοχών
(άρθρο 4 παρ. 26 της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)**

1. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων και γνώμη της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), οι θαλάσσιες υποπεριοχές που ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 και εμφανίζονται στο χάρτη του Παραρτήματος ΙΙ, μπορεί, κατ' εφαρμογή του ίδιου άρθρου, να υποδιαιρούνται σε θαλάσσια διαμερίσματα, με κριτήρια επιστημονικά που συνεκτιμούν ωκεανογραφικά, γεωγραφικά και περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά.

2. Οι υποδιαίρεσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, μπορεί να επαναπροσδιορίζονται, με την ίδια ως άνω διαδικασία, μετά από επανεξέταση, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 5.

**Άρθρο 21
Κυρώσεις**

Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει τις διατάξεις του άρθρου 12 και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται σε εφαρμογή του, καθώς και σε όποιον παραβαίνει τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων, επιβάλλονται οι ποινικές και διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 28 και 30 του ν.1650/1986 (Α΄160), όπως το άρθρο 28 τροποποιήθηκε με το άρθρο 16 του ν. 3937/2011 (Α΄60) και το άρθρο 30 με το άρθρο 4 του ν. 3010/2002 (Α΄91).

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

**Άρθρο 22
Παραρτήματα**

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του παρόντος νόμου τα Παραρτήματα Ι έως VI που ακολουθούν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**Χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής
για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης**

- 1) Η βιοποικιλότητα διατηρείται. Η ποιότητα και η παρουσία των ενδιαιτημάτων και η κατανομή και αφθονία των ειδών είναι σύμφωνα με τις επικρατούσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες.
- 2) Τα μη αυτόχθονα είδη που εισέρχονται εξαιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων είναι σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς τα οικοσυστήματα.
- 3) Οι πληθυσμοί όλων των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων, (μαλακίων) και οστρακόδερμων βρίσκονται σε ασφαλή βιολογικά όρια, παρουσιάζοντας μια κατανομή του πληθυσμού κατά ηλικία και κατά μέγεθος που είναι ενδεικτική της καλής κατάστασης του αποθέματος.
- 4) Όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων τροφικών δικτύων, στο βαθμό που είναι γνωστά, υπάρχουν σε φυσιολογική αφθονία και ποικιλότητα και σε επίπεδα ικανά να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη αφθονία των ειδών και τη διατήρηση της πλήρους αναπαραγωγικής τους δυναμικότητας.
- 5) Ο ανθρωπογενής ευτροφισμός ελαχιστοποιείται, και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του, όπως οι απώλειες στη βιοποικιλότητα, η υποβάθμιση του οικοσυστήματος, η έξαρση επιβλαβούς φυκοπλαγκτού και η έλλειψη οξυγόνου στο βυθό των θαλασσών.
- 6) Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού είναι σε επίπεδο τέτοιο που να εξασφαλίζει ότι η δομή και οι λειτουργίες των οικοσυστημάτων διασφαλίζονται και τα βενθικά ιδίως οικοσυστήματα δεν επηρεάζονται δυσμενώς.
- 7) Η μόνιμη μεταβολή των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα.
- 8) Οι συγκεντρώσεις των ρυπογόνων ουσιών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.
- 9) Οι ρυπογόνες ουσίες σε ψάρια και άλλα θαλασσινά που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την Κοινοτική νομοθεσία ή άλλα συναφή πρότυπα.
- 10) Οι ιδιότητες και οι ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν βλάπτουν το παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον.
- 11) Η εισαγωγή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του υποθαλάσσιου θορύβου, βρίσκεται σε επίπεδα που δεν επηρεάζει δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

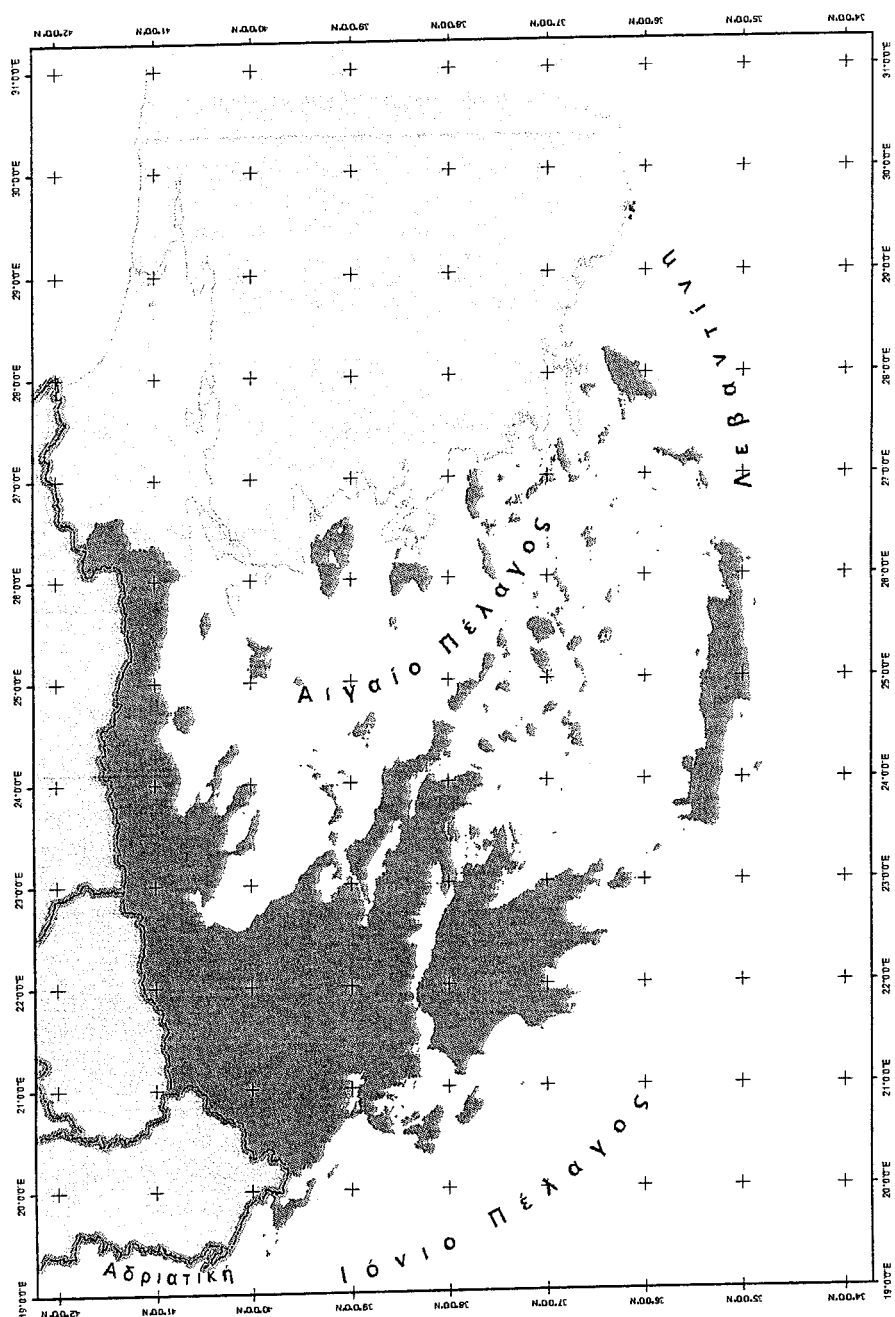
Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε μία θαλάσσια υποπεριοχή όπως προβλέπεται στο άρθρο 9,

παράγραφος 1, εξετάζεται κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα, προκειμένου να αναγνωρισθούν αυτά τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή. Όταν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι δεν είναι κατάλληλη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο της γνωστοποίησης που γίνεται δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Θαλάσσιες υποπεριοχές

Στον ενδεικτικό χάρτη που ακολουθεί εμφανίζονται: οι θαλάσσιες υποπεριοχές «Αιγαίου Πελάγους - Θάλασσα Λεβαντίνης», «Ιονίου Πελάγους και Κεντρικής Μεσογείου» και «Αδριατικής Θάλασσας», που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Ενδεικτικοί κατάλογοι χαρακτηριστικών, πιέσεων και επιπτώσεων

Πίνακας 1 – Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	- Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού· - Ετήσιες και εποχικές θερμοκρασίες και παγοκάλυψη, ταχύτητα ρευμάτων, ανοδικά θαλάσσια ρεύματα, έκθεση στα κύματα, μεικτικά χαρακτηριστικά, θολότητα, χρόνος παραμονής· - Κατανομή της αλατότητας στον χώρο και τον χρόνο· - Κατανομή στον χώρο και τον χρόνο των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου· - Κατατομή pH και pCO₂ ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών.
Τύποι ενδαιτημάτων	- Ο(οι) δεσπόζων(οντες) τύπος(οι) ενδαιτημάτων βυθού και υδάτινης στήλης, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων (βάθος, θερμοκρασίες των υδάτων, ρεύματα και άλλες κινήσεις των υδάτων, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υποστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού)· - Προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει των υπ. Αριθ. 37338/1807/2010 και υπ. αριθ. 33318/3028/1998, όπως ισχύει, ή διεθνών συμβάσεων, ως ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα· - Ενδαιτήματα σε περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή της στρατηγικής σημασίας τους χρήζουν ιδιαίτερης αναφοράς. Μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας.
Βιολογικά	- Περιγραφή των βιολογικών κοινωτών που

χαρακτηριστικά

συνδέονται με τα δεσπύζοντα ενδιαίτηματα του βυθού και της υδάτινης στήλης. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινωνίες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και της εποχικής και γεωγραφικής μεταβλητότητας.

- Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχικής μεταβλητότητας.

- Στοιχεία σχετικά με την δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής των πληθυσμών από πλευράς ηλικίας/μεγέθους.

- Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και της κατάστασης των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών που απαντούν στη θαλάσσια υποπεριοχή.

- Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών θαλάσσιων πτηνών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή.

- Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος άλλων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή, τα οποία αποτελούν αντικείμενο εθνικής ή Κοινοτικής νομοθεσίας ή διεθνών συμφωνιών.

- Καταγραφή της χρονικής εμφάνισης, της αφθονίας και της χωρικής κατανομής των μη αυτόχθονων εξωτικών ειδών, ή κατά περίπτωση των γενετικώς αποκλινουσών μορφών των αυτοχθόνων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια υποπεριοχή.

Άλλα χαρακτηριστικά

- Περιγραφή της κατάστασης όσον αφορά τις χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προκαλούν ανησυχία, επιμόλυνση των ιζημάτων, ιδιαίτερα επιβαρυμένες περιοχές, ζητήματα υγείας και επιμόλυνσης των ζώντων οργανισμών (ειδικότερα των ζώντων οργανισμών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση).

- Περιγραφή άλλων γνωρισμάτων ή τυπικών ή ειδικών χαρακτηριστικών της θαλάσσιας

·

υποπεριοχής.

Πίνακας 2 – Πιέσεις και επιπτώσεις

Φυσικές απώλειες		-Κάλυψη (π.χ. από ανθρωπογενείς κατασκευές, τη διάθεση της λάσπης από βυθοκορήσεις). - Σφράγιση (που οφείλεται π.χ. σε μόνιμες κατασκευές).
Φυσικές ζημιές		- Μεταβολές στην προσάμμωση (π.χ. από εκροές, αυξημένη απορροή, βυθοκορήσεις, απόρριψη της λάσπης από βυθοκορήσεις). - Διάβρωση (πχ. επίπτωση στο βυθό από εμπορική αλιεία, ναυσιπλοΐα, αγκυροβόληση) - Επιλεκτική εξαγωγή (πχ. εξερεύνηση και εκμετάλλευση ζώντων και μη ζώντων πόρων στον πυθμένα και το υπέδαφος).
Άλλες φυσικές οχλήσεις		- Υποβρύχιες ηχητικές οχλήσεις (π.χ. από ναυτιλία, υποθαλάσσιο ακουστικό εξοπλισμό). - Θαλάσσια απορρίμματα.
Παρεμβολή υδρολογικές διαδικασίες	στις	- Σημαντικές μεταβολές της θερμικής κατάστασης (π.χ. απορροές από σταθμούς παραγωγής ενέργειας). - Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ. από κατασκευές που εμποδίζουν τις κινήσεις των υδάτων, υδροληψία).
Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες	από	- Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. ουσίες προτεραιότητας του ν. 3199/2003 και της υπ. αριθ. 51354/2641/2010 ΚΥΑ, που επηρεάζουν το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως ζιζανιοκτόνα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, εξ αιτίας, π.χ. απωλειών από διάχυτες πηγές, ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων και βιολογικά δραστικών ουσιών) - Εισαγωγή μη συνθετικών ουσιών και ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες, λόγω π.χ. ρύπανσης από πλοία, από την έρευνα και εκμετάλλευση πετρελαίου, αερίου και μεταλλευτικών πόρων, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων, εισροών από ποτάμια ύδατα).

	- Εισαγωγή ραδιενεργών ισοτόπων (ραδιονουκλιδίων).
Συστηματική και/ή σκόπιμη ελευθέρωση ουσιών	- Εισαγωγή άλλων ουσιών, στερεών, υγρών ή αερίων, σε θαλάσσια ύδατα, ως αποτέλεσμα της συστηματικής και/ή σκόπιμης ελευθέρωσης στο θαλάσσιο περιβάλλον, σύμφωνα με άλλη εθνική, Κοινοτική νομοθεσία και/ή διεθνείς συμβάσεις.
Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη	- Εισροές λιπασμάτων και άλλων ουσιών πλούσιων σε άζωτο και φωσφόρο (π.χ. από στοχευμένες και διάχυτες πηγές, συμπεριλαμβανομένης της γεωργίας, της υδατοκαλλιέργειας, των ατμοσφαιρικών εναποθέσεων). - Εισαγωγή οργανικής ύλης (πχ. από υπονόμους, υδατοκαλλιέργειες, εισροές από ποτάμια ύδατα)
Βιολογικές οχλήσεις	- Εισαγωγή μικροβιακών παθογόνων οργανισμών. - Εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών και μετατοπίσεις - Επιλεκτική εξαγωγή ειδών, συμπεριλαμβανομένων των περιστασιακών παρεμπιπτόντων αλιευμάτων (πχ. μέσω της εμπορικής και ψυχαγωγικής αλιείας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ενδεικτικός κατάλογος των χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων

- (1) Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της υποπεριοχής που βρίσκεται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία.
- (2) Ανάγκη καθορισμού (α) στόχων που καθορίζουν τις επιθυμητές συνθήκες βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· (β) μετρήσιμων στόχων και συναφών δεικτών που λαμβάνουν υπόψη την παρακολούθηση και την αξιολόγηση και (γ) επιχειρησιακών στόχων που αναφέρονται σε συγκεκριμένα εκτελεστικά μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
- (3) Εξειδίκευση της προς επίτευξη ή διατήρηση περιβαλλοντικής κατάστασης, και διαμόρφωση αυτής της κατάστασης από την άποψη των μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της χώρας μέσα στην θαλάσσια υποπεριοχή.
- (4) Συνοχή της δέσμης των στόχων – μη αντιφατικότητα μεταξύ των στόχων.
- (5) Καθορισμός των απαραίτητων πόρων για την επίτευξη των στόχων.
- (6) Διατύπωση των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών ενδιάμεσων στόχων, με χρονοδιάγραμμα για την επίτευξή τους.
- (7) Εξειδίκευση των δεικτών που προορίζονται για την παρακολούθηση της προόδου και την καθοδήγηση των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
- (8) Κατά περίπτωση, εξειδίκευση των σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς στόχων και ορίων).
- (9) Δέουσα συνεκτίμηση των κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων κατά των καθορισμό των περιβαλλοντικών στόχων.
- (10) Εξέταση της δέσμης των περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και των σημείων αναφοράς ορίων και στόχων που καθορίζονται σε συνάρτηση με το γενικό σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 2, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων θα οδηγούσε στη συμμόρφωση της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που βρίσκονται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων αυτή ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, προς τον ανωτέρω γενικό σκοπό .
- (11) Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους σκοπούς με τους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και η Ελληνική Δημοκρατία, στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, αξιοποιώντας αυτές που ενδείκνυνται

περισσότερο για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, με σκοπό την υλοποίηση των περιβαλλοντικών σκοπών που διατυπώνονται στο άρθρο 2.

(12) Από τη στιγμή που η δέσμη των περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών θα διαμορφωθεί, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 2, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα οδηγούσε το θαλάσσιο περιβάλλον σε μια αντίστοιχη προς αυτούς κατάσταση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Προγράμματα παρακολούθησης

- (1) Ανάγκη παροχής πληροφορίας για την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης και την εκτίμηση της απόστασης από, και της προόδου προς, την καλή περιβαλλοντική κατάσταση, σύμφωνα με το παράρτημα III και με τα κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα που θα πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 4
- (2) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας η οποία να επιτρέπει τον προσδιορισμό των κατάλληλων δεικτών για τους περιβαλλοντικούς στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 10.
- (3) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας για να αξιολογούνται οι επιπτώσεις των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 12.
- (4) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων για τον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως εκ τούτου, των εν δυνάμει διορθωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για την αποκατάσταση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όταν έχουν προσδιοριστεί αποκλίσεις από το εύρος της επιθυμητής κατάστασης.
- (5) Ανάγκη παραγωγής πληροφορίας σχετικά με τους χημικούς ρύπους σε είδη από περιοχές εμπορικής αλιείας, που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (6) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που να επιβεβαιώνουν ότι τα διορθωτικά μέτρα όντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές και καμία ανεπιθύμητη παρενέργεια.
- (7) Ανάγκη συνάθροισης των πληροφοριών, επί τη βάση των θαλάσσιων υποπεριοχών σύμφωνα με το άρθρο 5.
- (8) Ανάγκη να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός και μεταξύ των θαλάσσιων περιοχών και/ή υποπεριοχών.
- (9) Ανάγκη ανάπτυξης τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε Κοινοτικό επίπεδο, ώστε να επιτρέπεται η συγκρισιμότητα των πληροφοριών.

(10) Ανάγκη να εξασφαλισθεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα που έχουν αναπτυχθεί σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, για την προαγωγή της συνοχής μεταξύ των εν λόγω προγραμμάτων και για να αποφευχθεί ο διπλασιασμός της προσπάθειας, αξιοποιώντας τις κατευθυντήριες γραμμές παρακολούθησης που είναι οι πιο αντιπροσωπευτικές της υπό εξέταση.

θαλάσσιας υποπεριοχής.

(11) Ανάγκη να περιληφθεί, ως τμήμα της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, μία αξιολόγηση των κυριότερων αλλαγών στις περιβαλλοντικές συνθήκες και επίσης, όπου είναι απαραίτητο, τα νέα και ανακύπτοντα ζητήματα.

(12) Ανάγκη για την επεξεργασία, ως μέρος της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, των σχετικών στοιχείων που παρατίθενται στο Παράρτημα III, περιλαμβανομένης και της φυσικής διακύμανσής τους, και να αξιολογηθούν οι τάσεις προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα σημεία αναφοράς των ορίων ή των στόχων των.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Προγράμματα μέτρων

- (1) Έλεγχοι εισροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν την επιτρεπόμενη ποσότητα ανθρώπινης δραστηριότητας.
- (2) Έλεγχοι εκροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης ενός συστατικού στοιχείου του οικοσυστήματος.
- (3) Έλεγχοι της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και τον χρόνο που επιτρέπεται μία δραστηριότητα.
- (4) Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν τον συντονισμένο χαρακτήρα της διαχείρισης.
- (5) Μέτρα για τη βελτίωση της ανιχνευσιμότητας, όπου αυτό είναι εφικτό, της θαλάσσιας ρύπανσης.
- (6) Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία καθιστούν προς οικονομικό όφελος αυτών που χρησιμοποιούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, να ενεργούν κατά τρόπους τέτοιους που να συμβάλλουν στην επίτευξη του σκοπού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
- (7) Μέσα μετριασμού των επιπτώσεων και αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που καθοδηγούν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την επαναφορά των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
- (8) Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 23

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 5 Μαΐου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Γ. Παπακωνσταντίνου	Ι. Ραγκούσης
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Δ. Δρούτσας	Ευάγ. Βενιζέλος
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Μ. Χρυσοχοϊδης	Κ. Μπιρμπίλη
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Κ. Σκανδαλίδης	Χρ. Παπουτσής
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ	ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Ι. Διαμαντίδης	Π. Γερουλάνος

Αριθ. 38/4/2011

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου: α) εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 «περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον», β) θεσπίζονται κανόνες, μέτρα και διαδικασίες για τη διαμόρφωση και εφαρμογή εθνικής στρατηγικής για την προστασία και διαχείριση των θαλασσίων υδάτων. Ειδικότερα:

Ι. ΜΕΡΟΣ Α΄

Μεταφέρεται η προαναφερόμενη Κοινοτική Οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο και μεταξύ άλλων ορίζονται τα εξής:

1.α. Ορίζεται ως σκοπός του υπό ψήφιση νόμου, η καθιέρωση πλαισίου, βάσει του οποίου λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, που αποσκοπούν στην επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον, το αργότερο έως το έτος 2020.

β. Εξειδικεύονται τα μέτρα που λαμβάνονται για την ανάπτυξη και εφαρμογή στρατηγικών για τη θάλασσα.

γ. Καθορίζεται το πεδίο εφαρμογής του υπό ψήφιση νόμου, ο οποίος δεν εφαρμόζεται καταρχήν σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια, με τις οριζόμενες επιφυλάξεις.

δ. Προσδιορίζεται η έννοια των όρων που αναφέρονται στις επιμέρους διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου για την εφαρμογή του. (άρθρα 1 – 4)

2.α. Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον υπό ψήφιση νόμο, λαμβάνεται υπόψη ότι, τα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία της Ελληνικής Δημοκρατίας ή εντός των οποίων ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή δικαιοδοσία, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της θαλάσσιας περιοχής της Μεσογείου.

β. Προσδιορίζονται οι θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές που εμπίπτουν στην εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου.

γ. Η αρμόδια αρχή επιτρέπεται να οριοθετεί υποδιαιρέσεις αναλόγου επιπέδου των θαλασσίων υδάτων, όπου εφαρμόζεται ο υπό ψήφιση νόμος και να ενημερώνει σχετικά την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εντός της προβλεπόμενης από την Κοινοτική Οδηγία προθεσμίας. (άρθρο 5)

3.α. Ορίζεται ότι, για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή αναπτύσσεται θαλάσσια στρατηγική σύμφωνα με το οριζόμενο σχέδιο δράσης.

β. Οι εθνικές αρχές συνεργάζονται για την επίτευξη των στόχων του υπό ψήφιση νόμου, για τις θαλάσσιες υποπεριοχές που εκτείνονται στα θαλάσσια ύδατα της Ελληνικής Δημοκρατίας και στα θαλάσσια ύδατα άλλου Κράτους - Μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε).

γ. Τίθεται χρονοδιάγραμμα για την υλοποίηση του σχεδίου δράσης θαλάσσιας στρατηγικής (αξιολόγηση περιβαλλοντικής κατάστασης υδάτων, καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων, κατάρτιση προγραμμάτων μέτρων κ.λπ.).

δ. Για την επίτευξη συντονισμού της προαναφερόμενης συνεργασίας, αξιοποιούνται καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας (μηχανισμοί, δομές περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα κ.λπ.). Η εν λόγω συνεργασία μπορεί να επεκτείνεται σε όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε. στην υδρολογική λεκάνη μιας θαλάσσιας υποπεριοχής. Εν προκειμένω, χρησιμοποιούνται οι καθιερωμένες δομές συνεργασίας του ν. 3199/2003 και του π.δ. 51/2007. (άρθρα 6 και 7)

4.α. Καθορίζονται, αναλυτικά, τα στάδια ανάπτυξης θαλάσσιας στρατηγικής, στα οποία περιλαμβάνονται: αα) η αρχική αξιολόγηση θαλασσίων υδάτων, ββ) ο προσδιορισμός καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, γγ) ο καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατα, δδ) η διαμόρφωση και υλοποίηση συντονισμένων προγραμμάτων για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των υδάτων, εε) ανάπτυξη προγραμμάτων μέτρων για τη διατήρηση ή βελτίωση κα-

λής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσίων υδάτων.

- Ειδικά, για τα προγράμματα μέτρων, τα οποία εγκρίνονται με υπουργική απόφαση, προβλέπεται ότι: i) λαμβάνονται υπόψη και τα ισχύοντα μέτρα που απαιτούνται από την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, ii) τα μέτρα πρέπει να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά, iii) η αρμόδια αρχή εξετάζει τις συνέπειες των εν λόγω μέτρων κ.λπ.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στην αρμόδια αρχή να προσδιορίζει τα σημεία στα θαλάσσια ύδατα, για τα οποία τα προαναφερόμενα μέτρα δεν μπορεί να εφαρμοσθούν και εξειδικεύονται οι σχετικοί λόγοι.

γ. Για τα θέματα, σχετικά με την περιβαλλοντική κατάσταση των υδάτων, που δεν αντιμετωπίζονται με εθνικά μέτρα, η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και απευθύνει συστάσεις για ανάληψη δράσης από τα Κοινοτικά όργανα. (άρθρα 8 – 14)

5.α. Η αρμόδια αρχή αναλαμβάνει την υποχρέωση να: αα) επικαιροποιεί τις θαλάσσιες στρατηγικές για τις θαλάσσιες υποπεριοχές της χώρας και να υποβάλλει, εντός της οριζόμενης προθεσμίας, ενδιάμεση έκθεση προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως προς την εφαρμογή του προγράμματος μέτρων ή της επικαιροποίησης αυτού.

ββ) Εξασφαλίζει τη συμμετοχή, στην εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου, οργανισμών και φορέων διαχείρισης, καθώς και επιστημονικών γνωμοδοτικών φορέων και περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων.

γγ) Θέτει σε δημόσια διαβούλευση και να ενημερώνει το κοινό για τα θέματα του υπό ψήφιση νόμου, με την τήρηση των προβλεπόμενων διαδικασιών. Όσον αφορά στην πρόσβαση πληροφοριών για το περιβάλλον, εφαρμόζεται η ισχύουσα νομοθεσία.

β. Με κ.υ.α., ρυθμίζονται τα θέματα σχετικά με την διαδικασία και τον τρόπο δημοσιοποίησης των ανωτέρω στοιχείων, καθώς και της συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση.

γ. Η πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες, είναι καταρχήν δωρεάν, εκτός αν προβλεφθούν εύλογα προς τούτο τέλη, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. (άρθρα 15 – 17)

II. ΜΕΡΟΣ Β΄

Εξειδικεύονται τα εθνικά μέτρα για την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008. Μεταξύ άλλων ορίζονται τα εξής:

1.α. Συνιστάται, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ), Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), με την οριζόμενη συγκρότηση, η οποία διαμορφώνει την εθνική πολιτική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, συντονίζει, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή της.

β. Προσδιορίζονται οι αρμοδιότητες της εν λόγω Επιτροπής, στην οποία επιτρέπεται να συμμετέχουν: αα) με δικαίωμα ψήφου, Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς άλλων Υπουργείων, εφόσον τίγονται θέματα της αρμοδιότητάς τους, ββ) χωρίς δικαίωμα ψήφου, εξειδικευμένοι επιστήμονες ή επιστήμονες δημοσίων αρχών.

γ. Για τη συμμετοχή στην ΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

δ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εν γένει λει-

τουργία της ΕΕΘΠΕΣ, η οποία λειτουργεί ως συλλογικό όργανο. (άρθρο 18)

2.α. Ως αρμόδια αρχή, για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου, ορίζεται η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του προαναφερόμενου Υπουργείου (ΥΠΕΚΑ), η οποία έχει τις οριζόμενες αρμοδιότητες (κατάρτιση του Εθνικού Προγράμματος Θαλάσσιας Στρατηγικής, εκπόνηση Προγραμμάτων Μέτρων, κατάρτιση Προγραμμάτων Παρακολούθησης, συντονισμός υπηρεσιών κ.λπ.).

- Με κ.υ.α. ορίζονται οι αρμόδιοι φορείς για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλασσίων υδάτων και καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων αυτών.

β. Συνιστάται στην Ειδική Γραμματεία Υδάτων Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΓΕΕΘΠΕΣ), η οποία γνωμοδοτεί προς την αρμόδια Αρχή για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της.

γ. Καθορίζονται η συγκρότηση, οι αρμοδιότητες και ο τρόπος λειτουργίας της ΓΕΕΘΠΕΣ. Ομοίως, για τη συμμετοχή στη ΓΕΕΘΠΕΣ δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης, με υπουργική απόφαση, της σύνθεσης της ΓΕΕΘΠΕΣ.

ε. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, για τη διευκόλυνση του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων, μπορεί αυτοτελώς ή μέσω του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ), να αναθέτει μελέτες, να χρηματοδοτεί έρευνες και να εξασφαλίζει την αναγκαία επιστημονική συνδρομή για την εξυπηρέτηση των στόχων του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρο 19)

3.α Προβλέπεται ότι, ο καθορισμός των υποδιαιρέσεων των οριζόμενων θαλασσίων υποπεριοχών γίνεται με υπουργική απόφαση.

β. Ορίζεται ότι, σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει τις οριζόμενες με τον υπό ψήφιση νόμο διατάξεις (άρθρο 12 και της κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται σε εφαρμογή του), καθώς και σε όποιον παραβαίνει τα μέτρα που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, επιβάλλονται οι ποινικές (ποινή φυλάκισης και χρηματική κύρωση) και διοικητικές κυρώσεις (διοικητικά πρόστιμα, προσωρινή ή οριστική αναστολή λειτουργίας ρυπογόνων επιχειρήσεων κ.λπ.), που προβλέπονται στα άρθρα 28 και 30 του ν. 1650/1986, όπως ισχύουν. (άρθρα 20 και 21)

4. Ορίζεται ότι, τα Παραρτήματα Ι έως VI της Οδηγίας, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του υπό ψήφιση νόμου, τα οποία καθορίζουν: αα) τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των υδάτων, ββ) τις θαλάσσιες υποπεριοχές, γγ) ενδεικτικούς κατάλογους χαρακτηριστικών, πιέσεων και επιπτώσεων, δδ) ενδεικτικό κατάλογο των χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων, εε) προγράμματα παρακολούθησης, και στστ) προγράμματα μέτρων. (άρθρο 22)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Ι. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Δαπάνη, από τη λήψη εν γένει των αναγκαίων μέτρων, για την επίτευξη και διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον, την

προστασία και διαχείριση των θαλασσίων υδάτων και ειδικότερα από την: α) κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίου δράσης για τη θαλάσσια στρατηγική, β) ανάπτυξη περιφερειακής συνεργασίας, γ) διαμόρφωση προγραμμάτων παρακολούθησης της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσίων υδάτων, δ) διενέργεια από την αρμόδια αρχή δημόσιας διαβούλευσης και ενημέρωσης του κοινού, για τη συμμετοχή του στην εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρα 2, 6, 7, 11, 12, 17) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών κοινών υπουργικών αποφάσεων.

2. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή αμοιβής για την ανάθεση μελετών, την χρηματοδότηση ερευνών και την παροχή της αναγκαίας επιστημονικής υποστήριξης, για την εξυπηρέτηση των στόχων του υπό ψήφιση νόμου και την διευκόλυνση του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων. (άρθρο 19 παρ. 4)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τυχόν είσπραξη τελών για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες. (άρθρο 17 παρ. 3)

II. Επί του προϋπολογισμού του Πράσινου Ταμείου (ν.π.δ.δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από την είσπραξη των διοικητικών προστίμων (άρθρο 30 του ν. 1650/1986), που τυχόν επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 του υπό ψήφιση νόμου.

III. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2, του άρθρου 4, του ν. 63/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.)

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων, από τη μετατροπή σε χρηματική των προβλεπόμενων ποινών φυλάκισης και την είσπραξη χρηματικών ποινών (άρθρο 28 του ν. 1650/1986), που τυχόν επιβάλλονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 του υπό ψήφιση νόμου.

Αθήνα, 4 Μαΐου 2011

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής «Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού οι ακόλουθες δαπάνες:

1. Δαπάνη, από τη λήψη εν γένει των αναγκαίων μέτρων, για την επίτευξη και διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον, την προστασία και διαχείριση των θαλασσίων υδάτων και ειδικότερα από την: α) κατάρτιση και υλοποίηση σχεδίου δράσης για τη θαλάσσια στρατηγική, β) ανάπτυξη περιφερειακής συνεργασίας, γ) διαμόρφωση προγραμμάτων παρακολούθησης της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλασσίων υδάτων, δ) διενέργεια από την αρμόδια αρχή δημόσιας διαβούλευσης και ενημέρωσης του κοινού, για τη συμμετοχή του στην εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρα 2, 6, 7, 11, 12, 17) Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα και από την έκδοση σχετικών κοινών υπουργικών αποφάσεων.

2. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την καταβολή αμοιβής για την ανάθεση μελετών, την χρηματοδότηση ερευνών και την παροχή της αναγκαίας επιστημονικής υποστήριξης, για την εξυπηρέτηση των στόχων του υπό ψήφιση νόμου και την διευκόλυνση του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων. (άρθρο 19 παρ. 4)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπιστούν από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Αθήνα, 5 Μαΐου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ

Γ. Παπακωνσταντίνου

Κ. Μπιρμπίλη

ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ: ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: ΒΙΒΕΚΑ ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ & ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΥΡ. ΕΝΩΣΗΣ

ΘΕΣΗ / ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 210-6435740, 2131515659

E-MAIL: v.raftopoulou@tmeok.minenv.gr

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος - Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008».

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ:

Ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο της κοινοτικής Οδηγίας 2008/56/ΕΚ σχετικά με την κοινοτική δράση στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία- πλαίσιο για την θαλάσσια στρατηγική) και διαμόρφωση μιας συνολικής και ολοκληρωμένης πολιτικής, με την υιοθέτηση μέτρων και θεσμικών παρεμβάσεων, που εστιάζονται στην αιφόρο χρήση των θαλασσών και στην προστασία και διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, σύμφωνα με το κοινοτικό «κεκτημένο» και τις εθνικές ανάγκες.

Κύριος άξονας αυτής της πολιτικής είναι η επίτευξη της καλής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος έως το 2020. Μέσα από κοινούς στόχους και αρχές ορίζονται οι θαλάσσιες υποπεριοχές της περιοχής της Μεσογείου στις οποίες η χώρα ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα ή/και δικαιοδοσία σύμφωνα με τη Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας. Οι υποπεριοχές αυτές αποτελούν μονάδες διαχείρισης, επιτρέποντας την αιφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

Για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, διαμορφώνεται και αναπτύσσεται θαλάσσια στρατηγική προστασίας και διαχείρισης με την ενεργό συμμετοχή του κοινού και τη συνεργασία με άλλα κράτη μέλη και με τρίτες χώρες.

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

**ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΤΥΧΟΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΣΤΟ
ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ:**

1. Σύσταση «Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ)» οποία είναι πολιτικό όργανο που υπάγεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με κύρια αρμοδιότητα τη χάραξη της πολιτικής για την διαχείριση και προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και τη διασφάλιση σε ανώτερο πολιτικό επίπεδο του αναγκαίου συντονισμού των εμπλεκόμενων δημόσιων φορέων. Πρόεδρος της ΕΕΘΠΕΣ είναι ο Υπουργός ΠΕΚΑ και μέλη της οι Γενικοί Γραμματείς των εμπλεκόμενων –συναρμόδιων Υπουργείων.
2. Καθορισμός της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕ.ΚΑ, ως αρμόδιας αρχής για τη διαμόρφωση και την άσκηση της πολιτικής για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Για την υποστήριξη του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων συνιστάται Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνημόνων Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (ΕΕΘΠΕΣ), προκειμένου να διασφαλίζεται η συμμετοχή στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, όλων των εμπλεκόμενων φορέων του δημόσιου τομέα, των παραγωγικών τάξεων, των οικείων ΟΤΑ, των περιβαλλοντικών οργανώσεων, του διευθύνοντος οργάνου της Περιφερειακής Σύμβασης για την Προστασία της Μεσογείου (Σύμβασης Βαρκελώνης) και των επιστημονικών φορέων.
3. Παρέχεται η θεσμική δυνατότητα να καθορίζονται, για την εφαρμογή του νόμου, συγκεκριμένες υποδιαιρέσεις των θαλάσσιων υποπεριοχών με στόχο την αξιολόγηση των περιβαλλοντικών ιδιομορφιών του εθνικού θαλάσσιου χώρου.

ΚΥΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

1. Αναγκαιότητα

1.1. Περιγράψτε το πρόβλημα (οικονομικό, κοινωνικό ή άλλο), το οποίο καθιστά αναγκαία την προώθηση και ψήφιση της αξιολογούμενης ρύθμισης

Η αναγκαιότητα της ρύθμισης επιβάλλεται στο πλαίσιο της ενσωμάτωσης της κοινοτικής Οδηγίας 2008/56/ΕΚ. Είναι γεγονός ότι το θαλάσσιο περιβάλλον αντιμετωπίζει σειρά απειλών που ενδέχεται να προκαλέσουν μη αναστρέψιμες και δυσανάλογες μεταβολές στα θαλάσσια οικοσυστήματα, με ευρύτατες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Κατά καιρούς έχουν θεσπισθεί , διάφορα μέτρα, στο πλαίσιο άσκησης τομεακών πολιτικών, με στόχο τον έλεγχο των δυσμενών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο περιβάλλον. Ωστόσο οι ρυθμίσεις αυτές , λόγω του διάσπαρτου και αποσπασματικού τους χαρακτήρα, ήταν ανεπαρκείς για ουσιαστική και αποτελεσματική προστασία.

Έτσι κρίθηκε επιτακτική η ανάγκη για ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο που θα εστιάζεται αυτοτελώς στην προστασία θαλάσσιου περιβάλλοντος,

1.2. Αναφέρετε τους στόχους που επιδιώκει η αξιολογούμενη ρύθμιση συμπεριλαμβάνοντας επιπλέον τυχόν ποσοτικοποιημένα και ποιοτικά στοιχεία των επιδιωκόμενων στόχων και αποτελεσμάτων

Η ρύθμιση στοχεύει στη διαμόρφωση και ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών για την προαγωγή της αειφόρου χρήσης των θαλασσών και τη προστασία και διατήρηση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων , ώστε η Πολιτεία, από ένα διευρυμένο πλαίσιο νομοθετικών παρεμβάσεων, να ανταποκριθεί πληρέστερα και πιο ολοκληρωμένα στις νέες απαιτήσεις προστασίας και τους προσανατολισμούς του κοινοτικού περιβαλλοντικού κεκτημένου. Προς τούτο προβαίνει στην υιοθέτηση ενός νομοθετικού πλαισίου που στοχεύει στην ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών :

- α) για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων μέχρι το έτος 2020
- β) για την εξασφάλιση της προστασίας και διατήρησης της θάλασσας, την πρόληψη της επιδείνωσής της και την αποκατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων
- γ) για την πρόληψη και τη μείωση εισροών στο θαλάσσιο περιβάλλον που προέρχονται από διάφορες ανθρώπινες δραστηριότητες

2. Καταλληλότητα

Απαριθμήστε αναλυτικά τα διατάγματα και τις κανονιστικές πράξεις που πρέπει να εκδοθούν προκειμένου να εφαρμοσθεί πλήρως η αξιολογούμενη ρύθμιση.

- 1) Ο τρόπος δημοσιοποίησης στο κοινό των στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών και συμμετοχής του σε δημόσια διαβούλευση, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού

Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 17 (παρ. 2.1)

2) Το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής που προβλέπεται στην παράγραφο 2^α του άρθρου 18, εγκρίνεται από την Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής. Η έκδοση της απόφασης αυτής δεν επηρεάζει άμεσα την εφαρμογή του νόμου διότι θα πρέπει να προηγηθούν οι θαλάσσιες στρατηγικές των θαλάσσιων υποπεριοχών της χώρας, με την έκδοση των πράξεων που προβλέπονται παρακάτω (στην παράγραφο 2).

3) Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 19:

α) Τα προγράμματα μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, (άρθρο 12), εγκρίνονται με Πράξη του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων

β) Ο καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, (άρθρο 10), γίνεται με Πράξη του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων

γ) Τα προγράμματα παρακολούθησης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων (άρθρο 11), εγκρίνονται με Πράξη του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μετά από εισήγηση της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων.

4) Οι αρμόδιοι φορείς για την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλάσσιων υδάτων και οι υποχρεώσεις τους, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 (παρ.1, εδάφιο ε).

5) Ο καθορισμός υποδιαιρέσεων των θαλάσσιων υποπεριοχών, γίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20. Η εξουσιοδότηση αυτή έχει δυνητικό χαρακτήρα και ως εκ τούτου δεν επηρεάζει τη εφαρμογή του νόμου.

3. Συνέπειες στην Οικονομία

Η προτεινόμενη ρύθμιση αναμένεται να συμβάλλει στην αναχαίτιση των απειλών που αντιμετωπίζει το θαλάσσιο περιβάλλον, οι οποίες έχουν επιπτώσεις σε πολλές οικονομικές δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός κλπ

4. Συνέπειες στην κοινωνία και στους πολίτες

4.1. Αναφέρατε τις προσδοκώμενες συνέπειες της προτεινόμενης ρύθμισης στην κοινωνία γενικά και στις επηρεαζόμενες κοινωνικές ομάδες ειδικά

Η προτεινόμενη ρύθμιση υιοθετεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο θεσμικών παρεμβάσεων που περιλαμβάνουν α) την ανάπτυξη θαλάσσιων στρατηγικών με την

κατάρτιση προγραμμάτων μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων και την κατάρτιση προγραμμάτων παρακολούθησης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και β) τη σύσταση διοικητικών οργάνων που θα διασφαλίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή των ρυθμίσεων. Με αυτόν τον τρόπο θωρακίζεται η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος προς όφελος των πολιτών.

4.2. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τα οφέλη που αναμένεται να προκύψουν για τον πολίτη από την προτεινόμενη ρύθμιση

Λόγω της σημασίας του εννόμου αγαθού του περιβάλλοντος στην κοινωνική και οικονομική ζωή, είναι εμφανές ότι με το προτεινόμενο νομοσχέδιο επιδιώκεται η συνολική και ολοκληρωμένη προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, η πρόληψη της επιδείνωσής του και η αποκατάστασή του, που είναι τα αναγκαία ζητούμενα για τη διασφάλιση των θεμελιωδών προϋποθέσεων (υγεία και ποιότητα ζωής) επιβίωσης του ανθρώπου. Με δεδομένο ότι το προτεινόμενο νομοσχέδιο στοχεύει στην ενίσχυση και ενδυνάμωση του νομικού συστήματος προστασίας και αποκατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, είναι αυτονόητα τα οφέλη στην κοινωνία.

4.3. Αναφέρατε τα σημεία της προτεινόμενης ρύθμισης, τα οποία επιφέρουν βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους προς τον πολίτη

Βελτίωση των υπηρεσιών του Κράτους σε σχέση με την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη παρέχεται:α) ευθέως με το άρθρο 17 του νομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο η Διοίκηση οφείλει να θέτει σε δημόσια διαβούλευση τα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών και να μεριμνά για τη συμμετοχή του κοινού στην εφαρμογή του νόμου και β) έμμεσα με το άρθρο 18 του νομοσχεδίου, σύμφωνα με το οποίο η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής, διασφαλίζει τη συντονισμένη εφαρμογή του νόμου από τις εμπλεκόμενες δημόσιες αρχές, ώστε να αποφεύγονται καθυστερήσεις, ασυμβατότητες και εμπλοκές που δυσχεραίνουν την περιβαλλοντική προστασία.

5. Συνέπειες στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον

5.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και τη μείωση των περιβαλλοντικών κινδύνων

Η αποτελεσματική άσκηση της περιβαλλοντικής πολιτικής και των άλλων πολιτικών στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης, επιβάλλει μία υψηλού επιπέδου περιβαλλοντική προστασία. Το προτεινόμενο νομοθέτημα αποτελεί μια σημαντική τομή στο εθνικό δίκαιο διότι για πρώτη φορά συστηματοποιούνται και ορθολογικοποιούνται δράσεις και πολιτικές για την επίτευξη αποτελεσματικής προστασίας και διαχείρισης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Η ενεργός συμμετοχή του κοινού και η συνεργασία με άλλα κράτη μέλη και με τρίτες χώρες είναι ο κινητήριος μοχλός για την επίτευξη των στόχων του νομοσχεδίου.

Ως εκ τούτου η ρύθμιση παρέχει σημαντικά οφέλη στην προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

6. Συνέπειες στη Δημόσια Διοίκηση και την απονομή της Δικαιοσύνης

6.1. Περιγράψτε ξεχωριστά και αναλυτικά τις αναμενόμενες συνέπειες της αξιολογούμενης ρύθμισης για τη βελτίωση της λειτουργίας και της αποδοτικότητας της Δημόσιας Διοίκησης

Η αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου, συνδέεται με αναγκαίες παρεμβάσεις στο διοικητικό μας σύστημα που αφορούν :

- 1) τη σύσταση της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής πολιτικού οργάνου με το οποίο προσδιορίζεται η πολιτική για τη θαλάσσια περιβαλλοντική στρατηγική και διασφαλίζεται ο αναγκαίος συντονισμός των εμπλεκόμενων φορέων και η εναρμόνιση των δράσεων τους σύμφωνα με τους στόχους του νομοσχεδίου (άρθρο 18),
- 2) η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων και η ενδυνάμωση του ρόλου της στην αυτόνομη προστασία και διατήρηση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων (άρθρο 19 παρ.1).. Η αρμοδιότητα αυτή δεν είχε μέχρι σήμερα ρητό προσδιορισθεί στην εθνική έννομη τάξη
- 3) Η σύσταση Γνωμοδοτικής Επιτροπής Εμπειρογνομόνων Θαλάσσιας Περιβαλλοντικής Στρατηγικής (άρθρο 19 παρ.2), με την οποία διασφαλίζεται η τεκμηρίωση και η συναίνεση από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα για την κατάρτιση και εφαρμογή μέτρων προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

7. Νομιμότητα

7.1. Αναφέρατε το πλαίσιο διατάξεων του Συντάγματος στο οποίο ενδεχομένως εντάσσεται η προτεινόμενη ρύθμιση

Η προτεινόμενη ρύθμιση εντάσσεται στο άρθρο 24 του Συντάγματος, εμπλουτίζοντας το εθνικό νομικό μας σύστημα με ένα ακόμα νομοθετικό πλαίσιο περιβαλλοντικής προστασίας. Η Πολιτεία ακολουθώντας τις νέες επιταγές του Συντακτικού νομοθέτη, επιδιώκει για άλλη μια φορά, να συμβάλλει με σύγχρονους και αποτελεσματικούς θεσμούς στον κρίσιμο τομέα της περιβαλλοντικής προστασίας.

7.2. Αναφέρατε τις σχετικές διατάξεις και προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινοτικού δικαίου και των διεθνών συμβάσεων που έχει κυρώσει η Ελλάδα

- 1) Σύμβαση για την Προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος και των Παράκτιων Περιοχών της Μεσογείου Θαλάσσης «Σύμβαση της

Βαρκελώνης» η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 855/1978 (Α'235) και τα Πρωτόκολλά της στα οποία η Ελληνική Δημοκρατία είναι Συμβαλλόμενο Μέρος.

2) Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας που κυρώθηκε με το ν.2321/1995 (Α'136).

8. Αρμοδιότητα

8.1. Αναφέρατε τα υπουργεία που είναι συναρμόδια για τον σχεδιασμό και την προώθηση της αξιολογούμενης ρύθμισης, αιτιολογώντας ειδικά τους λόγους συναρμοδιότητας

1. Υπουργείο Περιβάλλοντος. Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (επισπεύδον Υπουργείο),
2. Υπουργείο Εξωτερικών,
3. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας
4. Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
5. Υπουργείο Οικονομικών
6. Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη
7. Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας
8. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
9. Υπουργείο Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας
10. Υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού.

8.2 Αναφέρατε τις οργανικές μονάδες με τις οποίες υπήρξε συνεργασία του επισπεύδοντος υπουργείου κατά το στάδιο προετοιμασίας της εξεταζόμενης ρύθμισης

- 1) Υπουργείο Περιβάλλοντος. Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής:
 - α) Ειδική Γραμματεία Υδάτων
 - β) Γενική Δ/ση Προγραμματισμού/ Τμήμα Διεθνών Δραστηριοτήτων και Θεμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης
 - γ) Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος & Αειφόρου Ανάπτυξης
- 2) Υπουργείο Εξωτερικών /Ειδική Νομική Υπηρεσία
- 3) Υπουργείο Εθνικής Άμυνας / Γενική Δ/ση Πολιτικής Εθνικής Άμυνας & Διεθνών Σχέσεων

8.3. Αναφέρατε αναλυτικά τις υπηρεσίες, που θα είναι αρμόδιες για την εφαρμογή κάθε ξεχωριστής δράσης που προέρχεται από την εξεταζόμενη ρύθμιση

Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου ΠΕΚΑ

9. Τήρηση Νομοτεχνικών Κανόνων και Κωδικοποίηση

9.1. Προσδιορίστε τις διατάξεις που τροποποιεί, αντικαθιστά ή καταργεί η προτεινόμενη ρύθμιση και ιδίως αναφέρατε εάν υπάρχει ήδη κώδικας ρυθμίσεων συναφών με την προτεινόμενη

Δεν υπάρχει προϋφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο που να ρυθμίζει αυτοτελώς θέματα προστασίας και διατήρησης των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Αθήνα, 29 Απριλίου 2011

Έκθεση αποτελεσμάτων δημόσιας διαβούλευσης στο
νομοσχέδιο για τη ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
(ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΟΔΗΓΙΑ 2008/56/ΕΚ)

Μετά την ολοκλήρωση της δημόσιας διαβούλευσης επί του νομοσχεδίου στις 3-1-2011, αξιολογήσαμε τις παρατηρήσεις και τα σχόλια των φορέων και ιδιωτών και προχωρήσαμε στην τελική διαμόρφωση του περιεχομένου του νομοσχεδίου με αλλαγές μικρής κλίμακας και βελτιώσεις των διατάξεών του, σύμφωνα με τα σχόλια που μας εστάλησαν.

Οι φορείς που συμμετείχαν στη διαβούλευση ήταν: η GREENPEACE, η W.W.F., το ΔΙΚΤΥΟ ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ ΣΟΣ, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος, η Πανελλήνια Ένωση Ιχθυολόγων Δημοσίου και η ΔΕΗ

Πρέπει να επισημανθεί ότι όλοι όσοι συμμετείχαν στη διαβούλευση χαρακτήρισαν ως θετική εξέλιξη την έκδοση αυτού του νομοσχεδίου που πέραν της ενσωμάτωσης της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, δημιουργεί τα όργανα, τις διαδικασίες και τους μηχανισμούς υλοποίησης της οδηγίας με στόχο για την αποτελεσματική προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

Το θέμα που εντοπίστηκε ως σημαντικό και κύριος άξονας για την επίτευξη των στόχων του νομοσχεδίου ήταν η διασφάλιση του αναγκαίου συντονισμού των εμπλεκόμενων δημόσιων αρχών ώστε οι τομεακές πολιτικές που ασκούνται στο θαλάσσιο περιβάλλον να ευθυγραμμίζονται σε μια ενιαία στρατηγική με στόχο την προστασία του.

Έτσι οι κύριες αλλαγές που κάναμε στις διατάξεις του νομοσχεδίου αφορούν κατά κύριο λόγο στη περαιτέρω νομοθετική θωράκιση αυτού του συντονισμού των εμπλεκόμενων δημόσιων αρχών, συμμεριζόμενοι σχετικές ανησυχίες που διατυπώθηκαν από τους συμμετέχοντες στη διαβούλευση.

Ειδικότερα οι αλλαγές του νομοσχεδίου αφορούν στα ακόλουθα θέματα:

1) Στο άρθρο 18 (Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής):

α) στην παράγραφο 1, προσδιορίζονται σαφέστερα οι αρμοδιότητες της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Στρατηγικής η οποία ως πολιτικό όργανο:

- αναλαμβάνει τη διασφάλιση του αναγκαίου συντονισμού των συναρμόδιων φορέων για την εφαρμογή των μέτρων προστασίας της θάλασσας

- ορίζεται ως όργανο υποβολής προτάσεων στην Κυβέρνηση για την προστασία της θάλασσας

-γνωμοδοτεί για θέματα περιφερειακής συνεργασίας για την εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών σε θαλάσσιες περιοχές που εκτείνονται στην ελληνική επικράτεια και στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους

β) προστέθηκε παράγραφος 9 στην οποία προβλέπεται η εκπόνηση και έγκριση από τον ΥΠΕΚΑ Κανονισμού Λειτουργίας της Εθνικής Επιτροπής.

2) Στο άρθρο 19 (Αρμόδια Αρχή):

α) στην παράγραφο 1 (εδάφιο ε) προστέθηκε διάταξη με την οποία ο Υπουργός ΠΕΚΑ ορίζει με απόφασή του τους φορείς οι οποίοι αναλαμβάνουν την παρακολούθηση της ποιότητας των θαλάσσιων υδάτων με στόχο να αξιοποιηθεί όλο το υπάρχον επιστημονικό δυναμικό και η εργαστηριακή υποδομή της χώρας.

β) στην παράγραφο 2, προσδιορίζονται σαφέστερα οι φορείς που θα συμμετέχουν ως μέλη της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Εμπειρογνομόνων που συστήνεται για την υποστήριξη του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων του ΥΠΕΚΑ, όπως το ΤΕΕ, το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο, Πανεπιστήμια, Το ΕΛΚΕΘΕ, το ΙΓΜΕ, επαγγελματικές οργανώσεις Αλιέων, δημόσιοι φορείς όπως το Λιμενικό Σώμα κλπ.

Επιπλέον προβλέπεται ότι με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ θα καθορίζεται η λειτουργία της επιτροπής και ο τρόπος λήψης των αποφάσεων της. Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής θα μετέχουν εναλλακτικά εκείνα από τα μέλη της που σχετίζονται με το προς συζήτηση θέμα, με στόχο να μη δημιουργούνται δυσλειτουργίες από τη παρουσία μελών που δεν θα συνεισφέρουν στις κατά περίπτωση εργασίες της Επιτροπής. Η σύνθεση της Επιτροπής μπορεί να τροποποιείται με απόφαση του ΥΠΕΚΑ

γ) προστέθηκε παράγραφος 3 με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό ΠΕΚΑ να αναθέτει μελέτες και να χρηματοδοτεί έρευνες ώστε να εξασφαλίζει την αναγκαία επιστημονική υποστήριξη για τη επίτευξη των στόχων του νόμου.

Κατά τα λοιπά τα σχόλια από τη διαβούλευση ήταν λίγα και αφορούσαν επουσιώδη θέματα ή θέματα τα οποία δεν εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πλαίσιο του νομοσχεδίου αλλά στις κανονιστικές πράξεις που πρόκειται να εκδοθούν σε εφαρμογή του.

Η ΣΥΝΤΑΞΑΣΑ

Βιβέκα Ραυτοπούλου

Δικηγόρος/ Υπηρεσία Διεθνών Δραστηριοτήτων και Ε.Ε. / ΥΠΕΚΑ